

Vesiliikennelain soveltamisohje

Vesiliikennelain soveltamisohje

Liikenneviraston ohjeita 5/2012

Liikennevirasto

Helsinki 2012

Kannen kuva: Liikenneviraston kuva-arkisto

Verkojulkaisu pdf (www.liikennevirasto.fi)

ISSN-L 1798-663X

ISSN 1798-6648

ISBN 978-952-255-113-9

Liikennevirasto

PL 33

00521 HELSINKI

Puhelin 020 637 373

Väylänpito-osasto

Säädösperusta

Korvaa

Vesiliikennelain mukaisten kieltojen ja rajoitusten asettaminen
(Merenkululaitoksen sisäisiä julkaisuja 1/2002)

Voimassa

11.4.2012 toistaiseksi

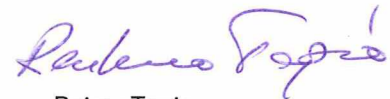
Asiasanat

vesiliikenne, vesiliikennelaki, vesiväylät

Vesiliikennelain soveltamisohje

Liikennevirasto on päätösviranomainen vesiliikennelain mukaisten, yleisiä kulkuväyliä koskevien kieltojen ja rajoitusten määrittämisessä. Tässä ohjeessa on esitetty kielto- ja rajoitusasioiden käsittelyprosessi sekä muu vesiliikennelain soveltamiseen liittyvä ohjeistus liikenneviraston tehtäväalueella.

Ylijohtaja

Raimo Tapio

Tekninen johtaja

Markku Nummelin

LISÄTIETOJA

Risto Lång

Liikennevirasto

puh. 020 637 3342

[Liikennevirasto](#)

PL 33

00521 HELSINKI

puh. 020 637 373

faksi 020 637 3700

kirjaamo@liikennevirasto.fi

etunimi.sukunimi@liikennevirasto.fi

www.liikennevirasto.fi

Esipuhe

Tämä Liikenneviraston ohje "Vesiliikennelain soveltamisohje" korvaa Merenkululaitoksen vuonna 2002 julkaiseman vastaavan soveltamisohjeen "Vesiliikennelain mukaisten kieltojen ja rajoitusten asettaminen".

Ohje on päivitetty vastaamaan Liikenneviraston nykyistä organisaatiota sekä vesiliikennelain ja -asetuksen viimeisimpiä muutoksia.

Ohje on tarkoitettu käytettäväksi vesiliikennelain mukaisten kieltojen ja rajoitusten asettamista koskevien asioiden käsittelyssä. Lisäksi ohjeessa on käsitelty määräykset vesiliikenteen ohjaamisesta sekä muuta vesiliikennelain soveltamiseen liittyvää.

Liikenneviraston ohella ohjetta voidaan soveltuvin osin käyttää myös Liikenteen turvallisuusvirastossa ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksissa vesiliikennelain soveltamiseen liittyvien asioiden käsittelyssä.

Ohjeen päivitys on tehty virkatyönä Liikenneviraston väyläosastolla vesiväylänpidon viranomaisryhmän toimesta.

Helsingissä huhtikuussa 2012

Liikennevirasto
Väylänpito-osasto

Sisällysluettelo

1	YLEISTÄ.....	6
2	VESILIIKENNELAIN PERUSTEELLA ANNETTAVAT KIELLOT JA RAJOITUKSET 7	
2.1	Alueelliset kiellot ja rajoitukset.....	7
2.2	Vesikulkuneuvotyyppiä koskevat kiellot ja rajoitukset.....	9
2.3	Kieltojen ja rajoitusten asettamisessa huomioitavia yleisiä periaatteita	9
3	MENETTELYOHJEET KIELTOJEN JA RAJOITUSTEN ASETTAMISESSA.....	11
3.1	Yleiset periaatteet.....	11
3.2	Vesiliikennelain mukaisten kielto- ja rajoitusasioiden käsittely Liikennevirastossa	11
3.3	Esityksen tekeminen.....	12
3.4	Kuuleminen	12
3.5	Päätös.....	14
3.6	Päätöksestä tiedottaminen	15
3.7	Perittävät maksut.....	16
3.8	Muutoksenhaku	16
3.9	Päätöksen myöhempi muuttaminen tai kumoaminen	17
4	KIELTOJEN JA RAJOITUSTEN MERKITSEMINEN	18
4.1	Yleiset periaatteet.....	18
4.2	Merkkien sijoittaminen maastoon	19
4.3	Apukilpien käyttö	19
5	TIETOJEN YLLÄPITO.....	21
6	MÄÄRÄYKSET VESILIIKENTEEN OHJAAMISESTA.....	22
6.1	Vesiliikennelain 26 §:n nojalla annettavat määräykset	22
6.2	Muiden säännösten nojalla annettavat määräykset.....	23
7	MUUTA LAIN SOVELTAMISEEN LIITTYVÄÄ.....	25
7.1	Kilpailujen ja tapahtumien järjestäminen	25
7.2	Väyläkohtaiset käyttösuositukset.....	26
7.3	Valvonta	26
7.4	Yhteistoiminta	26

LIITTEET

Liite 1	Vesiliikennelain kielto- ja rajoitusasioita hoitavat Liikenneviraston yksiköt ja toimipisteet
Liite 2	Malli kuulutustekstistä
Liite 3	Malli lehdessä julkaistavasta ilmoituksesta
Liite 4	Malli päätöksiakirjasta
Liite 5	Malli päätöstä koskevasta kuulutuksesta
Liite 6	Malli päätöksen antamista koskevasta lehti-ilmoituksesta
Liite 7	Päätöslomake vesiliikennelain ohjaamiseksi annettavasta määräyksestä,
Liite 8	Vesiliikennelain mukainen päätösprosessi (kaavio)
Liite 9	Vesiliikennelaki (463/1996)
Liite 10	Vesiliikenneasetus (124/1997)
Liite 11	Liikenneviraston määräykset vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista (12.11.2010, Dnro 6154/040/2010)
Liite 12	Periaatekuva kelluvasta vesiliikennemerkestä

1 Yleistä

Vesiliikennelain (463/1996) tarkoituksena on edistää vesiliikenteen turvallisuutta ja ehkäistä vesikulkuneuvojen käyttämisestä aiheutuvia ympäristöhaittoja (1 §). Tarkemmat säännökset lain täytäntöönpanosta ja lakiin perustuvista menettelyistä on esitetty vesiliikenneasetuksessa (124/1997).

Vesiliikennelakia sovelletaan vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttämiseen vesialueella. Laki koskee siten myös kauppamerenkulkuun käytettäviä aluksia siltä osin kuin muualla lainsäädännössä (esimerkiksi alusliikennepalvelulaissa tai merilaissa) niistä ei erikseen ole säädetty (2 §).

Vesiliikennelain mukaan vesikulkuneuvolla tarkoitetaan veteen tukeutuvaa ja vesillä liikkumiseen tarkoitettua kulkuvälinettä ja laitetta (3 §). Näitä ovat mm. veneet, proomut, vesiskootterit ja ilmatyynyalukset.

Vesiliikennelain mukaan jokaisella on oikeus liikkua vesialueella siten, kuin siitä säädetään vesilain (264/1961) 1 luvun 24 §:ssä, jollei vesiliikennelain säännöksistä muuta johdu.

Vesiliikennelain mukaan Liikennevirasto päättää yleisiä kulkuväyliä koskevista alueellisista kielloista ja rajoituksista (15 §). Väyläalueen ulkopuolisille vesialueille asetettavista kielloista ja rajoituksista sekä muuhun kuin kauppamerenkulkuun käytettävien vesikulkuneuvotyyppien käyttöä koskevista kielloista ja rajoituksista päättävät elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskukset (ELY). Liikenteen turvallisuusvirasto (Trafi) päättää kauppamerenkulkuun käytettävien vesikulkuneuvotyyppien käyttöä koskevista kielloista ja rajoituksista (16 §). Trafille kuuluvat myös vesikulkuneuvoja ja niiden varustusta sekä kuljettajia koskevien vesiliikennelain säännösten valvonta sekä asiaa koskevien määräysten ja ohjeiden antaminen (6, 9 ja 23 §).

Tämä ohje koskee Liikenneviraston vastuualueeseen kuuluvaa vesiliikennelain soveltamisaluetta. Ohjeessa on kuvattu kiellot ja rajoitukset, joihin lakia sovelletaan, kielto- ja rajoitusasioiden päätöksentekoprosessi sekä käytännön menettelyt (mm. kuulutukset, ilmoitukset, merkitseminen). Tavoitteena on luoda yhtenäiset lain soveltamiskäytännöt viraston sisällä, sekä samalla myös antaa tietoa viraston toimintamenettelyistä ja soveltamisperiaatteista kaikille prosessissa mukana oleville osapuolille. Tämä ohje korvaa Merenkululaitoksen julkaiseman aikaisemman ohjeen "Vesiliikennelain mukaisten kielto- ja rajoitusasioiden käsittely" (Merenkululaitoksen sisäisiä julkaisuja 1/2002).

Liikennevirasto voi myös alusliikennepalvelulain (623/2005) nojalla VTS-viranomaisena antaa alusliikenteen järjestämistä koskevia määräyksiä.

Kanavaliikennettä koskevat kiellot ja rajoitukset ym. määräykset ja ohjeet annetaan nk. kanavaliikenneasetuksen (8.3.1991/ 512) mukaan ja julkaisussaan Kanavaliikennemääräyksenä.

2 Vesiliikennelain perusteella annettavat kiellot ja rajoitukset

2.1 Alueelliset kiellot ja rajoitukset

Alueellisista kielloista ja rajoituksista säädetään vesiliikennelain 15 §:ssä. Alueelliset kiellot ja rajoitukset jaetaan yleisiä kulkuväyliä ja muita vesialueita koskeviksi. Yleisten kulkuväylien osalta kielloista ja rajoituksista päättää Liikennevirasto ja muiden vesialueiden osalta alueellinen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus (ELY).

Vesiliikennelain 5 §:n 2 momentin mukaan vesikulkuneuvon kuljettajan on noudatettava vesiliikenteen liikennesääntöjä ja vesiliikennemerkeillä tai valo-opasteilla ilmaistuja määräyksiä, kielloja ja rajoituksia. Tämän velvoite koskee väylien lisäksi myös muita vesialueita.

Kielto- ja rajoitusmerkit on esitetty Liikenneviraston vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista antamassa määräyksessä (12.11.2010, Dnro 6154/040/2010).

Liikenneviraston tulkinnan mukaan vesiliikennelain mukaista päätösmenettelyä sovelletaan ainoastaan sellaisten kieltojen ja rajoitusten asettamiseen, jotka laajemmin vaikuttavat vesiliikenteeseen ja vesikulkuneuvojen käyttöön vesialueella. Tällaisia kielloja ja rajoituksia ovat:

- aallokon aiheuttamisen kieltö
- vesihiihtokieltö
- purjelautailukieltö
- aluksen kulku moottorivoimaa käyttäen kielletty
- vesiskootterilla ajo kielletty
- nopeusrajoitus

Edellä luetellut kiellot ja rajoitukset merkitään päätöksen merkeillä 6–11.

Seuraavien kieltojen asettaminen ei Liikenneviraston tulkinnan mukaan edellytä vesiliikennelain mukaista päätöstä:

- ankkurin käyttökieltö
- pysäköimiskieltö
- kiinnittymiskieltö
- ohittamiskieltö
- kohtaamiskieltö

Edellä luetellut kiellot merkitään päätöksen merkeillä 1–5. Ko. kielloja osoittavien vesiliikennemerkkien asettamiseen tarvitaan vesikulkuväylien merkitsemisestä annetun asetuksen mukainen Liikenneviraston lupa.

Nopeusrajoitusten ja aallokon aiheuttamiskiellon asettamisessa huomioitavia yleisiä näkökohtia:

- Nopeusrajoitusten osalta tulee harkita vesiliikenteen ja ympäristön kannalta sopivin rajoitus. Tällöin tulee ottaa huomioon vesiliikenteen määrä ja tyyppi ja sen vaikutus ympäristöön, väylän ja vesialueen kapeus, navigoitavuus, mahdolliset virtaukset ym. tekijät, joilla saattaa olla vaikutusta turvalliseen liikkumiseen väylällä. Väylää käyttävän liikenteen tulee pystyä käyttämään riittävää vähimmäisnopeutta ohjailukykyensä säilyttämiseksi. On huomattava, että rajoitus ei koske virka-, sairaankuljetus- ja pelastustoimen suorittamiseksi sekä muusta vastaavasta syystä välttämätöntä vesikulkuneuvolla liikkumista eikä puolustusvoimien toimintaa (15 § 3 mom.). Kovin alhaisia nopeusrajoituksia ei tulisi määrätä kuin lyhyille väyläosuuksille.
- Nopeusrajoitusten tulisi olla mahdollisimman yhdenmukaisia siten, että käytetään vain muutamia nopeusarvoja (esimerkiksi 9 km/h, 15 km/h ja 20 km/h).
- Kanavien ja avattavien siltojen liikennesäännöstä annetun asetuksen (512/1991) 10 §:n nojalla yleinen nopeusrajoitus kanavissa on 9 kilometriä tunnissa, jollei liikennevirasto toisin määrää. Tämän perusteella kanavia koskevat nopeusrajoitukset eivät edellytä vesiliikennelain mukaista päätöstä.
- Nopeusrajoituksia ei tulisi varsinkaan veneliikenteen väylillä asettaa pelkästään alusten aiheuttamien aallokkohaittojen perusteella, vaan taustalla tulisi olla myös vesiliikenteen turvallisuuteen vaikuttavat tekijät. Aluksen tyypistä, rungon muodosta ym. tekijöistä riippuen aluksen aiheuttaman aallokon suuruus ei ole myöskään aina suoraan verrannollinen alusnopeuteen.
- Aallokon aiheuttamisen kiellon vaikutusalueella aluksen tulee välttää aiheuttamasta aallokkoa tai muuta imuvaikutusta, josta voi aiheutua vahinkoa aluksille, rakenteille, muulle ympäristölle tai vesistön käytölle. Tiettyjä lukuarvoja sallitulle aallonkorkeudelle ei voida asettaa, vaan raja-arvoja on tulkittava tapauskohtaisesti, mikä tekee kiellon valvomisen vaikeammaksi. Merkkiä on käytetty monissa tapauksessa nopeusrajoitusmerkin yhteydessä.

Kanavilla kanavaliikennettä koskevat kiellot ja rajoitukset ja muut määräykset annetaan kanavien ja avattavien siltojen liikennesäännöstä annetun asetuksen 512/1991, kohtien 3§, 5§ ja 7§ mukaan. Tämän mukaan kanavia koskevat kiellot ja rajoitukset eivät edellytä vesiliikennelain mukaista päätöstä. Kanavaliikennemääräykset on julkaistu ja otettu käyttöön Liikenneviraston määräyskirjeellä Dnro 2371/1003/2010, 19.4.2010.

2.2 Vesikulkuneuvotyyppiä koskevat kiellot ja rajoitukset

Vesikulkuneuvotyyppiä koskevista kielloista ja rajoituksista säädetään vesiliikennelain 16 §:ssä. Kiellon tai rajoituksen edellytyksenä on, että tietyn moottorikäyttöisen vesikulkuneuvotyyppin käyttämisestä aiheutuu erityisen huomattavaa haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle tai muulle elinkeinolle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Siihen, milloin jokin haitta katsotaan erityisen huomattavaksi, ei voida antaa yksikäsitteisiä raja-arvoja, vaan asiaa tulee tarkastella tapauskohtaisesti ko. olosuhteisiin suhteutettuna.

Lain tarkoittamia vesikulkuneuvotyyppisiä ovat tyypillisesti esim. vesiskootterit, moottoriveneet sekä kauppa-alukset kokonaisuutena tai alatyypeittäin (esim. säiliöalukset, risteilyalukset, nopeakulkuiset alukset)

Kauppamerenkulkuun käytettävien vesikulkuneuvojen osalta kielloista tai rajoituksista päättää Liikenteen turvallisuusvirasto (Trafi). Muiden vesikulkuneuvotyyppien osalta rajoituksista ja kielloista päättää alueellinen elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskus. Siten esimerkiksi vesiskootterilla ajon kieltämisestä tietyllä vesialueella (myös yleisellä kulkuväylällä) päättää ELY-keskus. Vesikulkuneuvotyyppisiä koskevissa kielto- ja rajoitusasioissa päätösviranomainen määräytyy siis eri tavalla kuin alueellisia kieltoja ja rajoituksia koskevissa asioissa.

Päätätessään vesikulkuneuvotyyppin käyttöä koskevasta kiellosta tai rajoituksesta on ELY-keskuksen kuultava ao. väyläyksikköä, joka antaa asiasta lausuntonsa. Lausunnoissa tulee lähteä siitä yleisperiaatteesta, että kulkuväylillä ei rajoitettaisi kuin poikkeustapauksissa jonkin vesikulkuneuvotyyppin käyttöä. Väyliä ulkopuoliset alueet soveltuvat paremmin kielto- ja rajoitusalueiksi. Tällöin vesiliikenne keskittyisi kulkuväylille ja muut alueet voitaisiin rauhoittaa pääasiassa muille vesienkäyttömuodoille.

Kanavilla kiellot ja rajoitukset annetaan kanavaliikenneasetukseen (512/1991) perustuen (ks. kohta 2.1).

2.3 Kieltojen ja rajoitusten asettamisessa huomioitavia yleisiä periaatteita

Vesiliikennelain 4 §:n mukaan ”Jokaisella on oikeus liikkua vesialueella siten, kuin siitä säädetään vesilain (264/1961) 1 luvun 24 §:ssä, jollei vesiliikennelain säännöksistä muuta johdu”. Vesistöissä kulkeminen on siis yleinen oikeus, jota voidaan vain perustellusta syytä rajoittaa.

Vesillä liikkujaa koskevat yleiset velvollisuudet (vesiliikennelain 5 §) jo edellyttävät, että vesilläliikkujat noudattaa olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta, eikä aiheuta vaaraa tai tarpeetonta haittaa tai häiriötä ympäristölle tai muille vesistön käyttäjille. Vesiliikennelain nojalla erikseen annettavat kiellot ja rajoitukset tulevat kyseeseen tapauksissa, joissa tarvitaan em. yleistä perussääntöä täsmällisempää ja kohdennetumpaa rajoittamista.

On myös hyvä huomioida yleisen varoitusmerkin käyttömahdollisuus: Merkillä määrätään, että sen läheisyydessä on vesiliikenteessä noudatettava erityistä varovaisuutta. Varoituksen syy ja vaikutusalue ilmoitetaan apumerkillä. Merkin asettamiseen ei tarvita vesiliikennelain mukaista päätösprosessia, ja sen käyttämisellä saatetaan joissain tapauksissa korvata vesiliikennelain tarkoittaman kiellon tai rajoituksen asettaminen.

Liikenneviraston rooli päätösviranomaisena on kaksitahoinen: päätöksen tulee perustua vesiliikennelain mukaisiin periaatteisiin (lähinnä 15 § ja sen perusteluteksti), jossa liikenne, ympäristö ja kalastus tai jokin muu elinkeino sekä virkistyskäyttö tai muu yleinen etu tulee ottaa kokonaisvaltaisesti huomioon. Toisaalta Liikenneviraston tehtävänä on osaltaan edistää liikenteen toimivuutta ja turvallisuutta (Laki liikennevirastosta (862/2009). Päätöksissä tulee siten ottaa huomioon lain periaatteet, yleinen etu sekä toisaalta kauppamerenkulun ja muun vesiliikenteen toimintaedellytykset ja turvallisuus. Esitettyjä kieltoja ja rajoituksia voidaan yleisesti ottaen määrätä helpommin tapauksissa, joissa niistä ei aiheudu kauppamerenkululle merkittävää haittaa.

Vesikulkuneuvotyypin käytön kieltämistä tai rajoittamista koskevien esitysten osalta Liikenneviraston tulee lähteä siitä yleisperiaatteesta, että kulkuväylillä ei jonkin vesikulkuneuvotyypin käyttöä rajoitettaisi kuin poikkeustapauksissa. Väylien ulkopuoliset alueet soveltuvat paremmin kielto- ja rajoitusalueiksi. Tällöin vesiliikenne keskittyisi kulkuväylille ja muut alueet voitaisiin rauhoittaa pääasiassa muille vesien käyttömuodoille. Toisaalta tulee kieltojen tai rajoitusten asettamisessa huomioida myös se, että vene- ym. kevyempää vesiliikennettä ei rajoitusten tai kieltojen seurauksena tarpeettomasti ohjattaisi/pakotettaisi kauppamerenkulun väylille.

Kieltojen ja rajoitusten alkamis- ja päättymiskohtien määrittämisessä on syytä ottaa huomioon myös rajoituksen maastoon merkitsemismahdollisuudet. Liikennemerkkeihin asetettavilla lisäkilvillä on mahdollista myös osaltaan selventää rajoituksia ja niiden voimassaoloaluetta.

3 Menettelyohjeet kieltojen ja rajoitusten asettamisessa

3.1 Yleiset periaatteet

Määräykset kielto- ja rajoitusasioiden käsittelystä on esitetty vesiliikennelain 17 §:ssä ja vesiliikenneasetuksen 2 luvussa. (4 – 8 §)

Liikennevirasto on päätösviranomainen yleisiä kulkuväyliä koskevien kieltojen ja rajoitusten määrittämisessä (15 §). Kauppamerenkulkuun käytettäviä vesikulkuneuvotyyppiä koskevissa kielto- ja rajoitusasioissa (16 §) päätösviranomaisena toimii Liikenteen turvallisuusvirasto (Trafi).

Muita vesialueita koskevista alueellisista kielloista ja rajoituksista päättää alueellinen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY), joka päättää myös vesikulkuneuvotyyppiä koskevista kielloista ja rajoituksista lukuun ottamatta kauppamerenkulkuun käytettäviä vesikulkuneuvoja.

Jos hakemus koskee sekä väyläaluetta että väyläalueen ulkopuolista aluetta, tulee Liikenneviraston sopia asianosaisen ELYn kanssa, kumpi tahoo hoitaa kuulutus- ja tiedotusmenettelyn. Asiasta tulee kuitenkin tehdä kaksi erillistä päätöstä, joista voidaan edelleen tiedottaa yhteisesti. Samaa periaatetta sovelletaan vastaavasti myös vesikulkuneuvotyyppiä koskevissa, vesiliikennelain 16 §:ään perustuviissa kielto- ja rajoitusasioissa, jolloin osapuolina toimivat ao. ELY-keskus ja Liikenteen turvallisuusvirasto (Trafi).

Seuraavassa esitettävät menettelyohjeet koskevat, ellei erikseen ole muuta mainittu, niiden kielto- ja rajoitusasioiden käsittelyä, joissa Liikennevirasto on päätöksen tekijänä.

Vesiliikennelain 16 §:n perusteella annettavissa, kauppamerenkulkuun käytettäviä vesikulkuneuvotyyppiä koskevissa päätösmenettelyissä Liikennevirasto on yhteistyössä ja avustaa tarvittaessa vastaavana viranomaisena toimivaa Liikenteen turvallisuusvirastoa (Trafi).

Vesiliikennelain mukainen päätösprosessi on esitetty kaaviona liitteessä 8.

3.2 Vesiliikennelain mukaisten kielto- ja rajoitusasioiden käsittely Liikennevirastossa

Vesiliikennelain mukaisia kielto- ja rajoitusasioita hoitavat Liikennevirastossa kunnossapitotoimialan Sisävesiväylät -yksikkö Lappeenrannassa sekä Meriväylät -yksikön toimipisteet Helsingissä, Turussa ja Vaasassa. Em. yksiköt ja toimipisteet toimivat yhteys- ja päätösviranomaisina kaikissa virastolle kuuluvissa vesiliikenneliasioissa.

Toimipaikkojen yhteystiedot ja maantieteelliset toimialueet ilmenevät liitteestä 1.

3.3 Esityksen tekeminen

Kuka hakee

Vesiliikennelain 17 §:n mukaan esityksen kiellon tai rajoituksen määräämiseksi voi tehdä kunta tai kunnan jäsen tai sellainen viranomainen, yhteisö tai vesialueen omistaja, jota asia koskee. Kiellon tai rajoituksen määräämisen voi panna vireille myös Liikennevirasto tai alueellinen elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskus.

Mihin esitys tehdään

Yleistä kulkuväylää koskeva kielto- tai rajoitusesitys tehdään Liikennevirastolle. Esitys osoitetaan alueesta vastaavalle yksikölle tai toimipisteelle (liite 1).

Yksityinen henkilö voi tehdä esityksen joko suoraan Liikennevirastolle tai saattaa asian vireille kunnan kautta. Jos kunta päättää viedä asiaa eteenpäin, toimii kunta itse esityksen tekijänä.

Yleisten kulkuväylien ulkopuolisia vesialueita sekä muuta kuin kauppamerenkulkuun käytettävää vesikulkuneuvotyyppiä koskeva kielto- ja rajoitusesitys tehdään alueelliselle elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Esityksen sisältö

Esitys on tehtävä kirjallisesti. Esityksen tulee sisältää vähintään vesiliikenneasetuksen 4 §:n 3 momentissa mainitut tiedot:

- kiellon tai rajoituksen voimassaoloaika
- perusteet
- vesialue, jolle kieltoa tai rajoitusta haetaan (osoitetaan mittakaavaltaan asianmukaisella kartalla)
- esityksen tekijän yhteystiedot
- muut asian käsittelyn kannalta tarpeelliset asiat.

Saapunut esitys on tarkastettava ja tarvittaessa pyydettävä hakijaa täydentämään hakemusta.

Jos esityksen läpimenoille ei ole olemassa mitään edellytyksiä, voi viranomainen olla yhteydessä esityksen tekijään ja varata tälle mahdollisuuden esityksen perumiseen tai muuttamiseen), missä yhteydessä hakijalle on hyvä selvittää myös päätösprosessin kulku ja kielteisestä päätöksestä perittävän maksun suuruus. Jos hakija haluaa edelleen pitää kiinni esityksestään, on se käsiteltävä asetuksen mukaista menettelyä soveltaen.

3.4 Kuuleminen

Lausunnot

Ennen kiellon tai rajoituksen määräämistä on Liikenneviraston kuultava kuntaa, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee, sekä varattava niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuulluksi. Ennen lausuntokierroksen järjestämistä päätösviranomaisen tulee siten määritellä, mitkä

tahot otetaan lausuntokierrokseen mukaan. Kunnan lisäksi on kuultava aina myös alueellista elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskusta. Kuultavia viranomaistahoja ovat ensisijaisesti poliisi ja tarvittaessa myös merivoimat.

Jos kielto tai rajoitus vaikuttaa kauppamerenkulkuun, tulee lausunto pyytää myös asianosaisilta varustamoilta ja kuljetuksen antajilta (mm. niiltä, jotka harjoittavat aikatauluun sidottua linjaliikennettä). Jos väylänpitäjä on joku muu taho kuin Liikennevirasto, on myös sitä kuultava.

Kuuluttaminen

Esityksestä tiedotetaan kuuluttamalla se 14 päivän ajan kunnan ilmoitustaululla. Kuuluttamisesta huolehtii Liikennevirasto, paitsi kunnan ollessa esityksen tekijänä vastaa kunta myös tiedottamisesta (vesiliikenneasetuksen 5 §). Viime mainituissa tapauksissa väyläyksikön on syytä sopia kunnan kanssa käytännön menettelyistä tapauskohtaisesti.

Malli kielto- ja rajoitusesityksen kuulutustekstistä on esitetty liitteessä 2. Mallin lihavoidut tekstiosat on tarkoitettu vakioiduiksi.

Lisäksi on kielto- ja rajoitusesityksestä ilmoitettava ainakin yhdessä paikkakunnalla ilmestyvässä lehdessä (ruotsinkielisillä alueilla myös ruotsinkielisessä lehdessä). Liitteessä 3 on malli lehdessä julkaistavasta ilmoituksesta, jossa viitataan kunnassa nähtävillä olevaan kuulutukseen.

Liikenneviraston tulee hoitaa kuulemismenettely myös viraston itsensä vireille panemissa, yleisiä kulkuväyliä koskevissa kielto- ja rajoitusasioissa vastaavalla tavalla kuin muidenkin tahojen tekemien esitysten osalta tehdään.

Muistutukset

Muistutukset on osoitettava Liikennevirastolle (ao. yksikölle tai toimipisteelle), ja ne on toimitettava kunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunta toimittaa muistutukset edelleen Liikennevirastolle. Muistutusoikeutta ei asetuksessa ole mitenkään rajattu.

Jos saadut lausunnot ja muistutukset ovat ristiriitaisia esityksen tekijän esittämiin perusteluihin nähden, on lausunnot syytä tarvittaessa toimittaa esityksen tekijälle vastineen antamista varten.

Yleisten kulkuväylien ulkopuolisia alueita koskevat kiellot ja rajoitukset

ELYn järjestäessä kuulemisen esitettyssä asiassa sen on kuultava myös Liikennevirastoa (ao. alueen yksikköä), jonka tulee antaa lausuntonsa asiasta.

Lausuntoa annettaessa tulee harkita kielto- tai rajoitusesityksen tarkoituksenmukaisuutta. Esitystä ei tule puoltaa, jos esitetty kielto tai rajoitus haittaisi kohtuuttomasti vesiliikennettä. Ehdottomia moottoroitujen vesikulkuneuvojen käyttöä tai vesialueella liikkumista koskevia kieltoesityksiä ei tule puoltaa kuin pienille vesiliikenteen kanalta merkityksettömille vesialueille.

Lausunnossa tulee ottaa huomioon nykyisen väylaverkoston ja vesiliikenteen käyttämän vesialueen laajuus sekä mahdollisesti tulevaisuudessa toteutettavat uudet väylä- ja satamahankkeet sekä vesiliikenteen muu kehittyminen. Myös paikallisten asukkaiden ja ammatinharjoittamiseen liittyvät liikkumistarpeet tulee ottaa huomioon. Kaikilla laajahkoilla purjehduskelpoisilla vesialueilla tulisi vastustaa liikkumiskieltojen asettamista.

3.5 Päätös

Päätöstä harkittaessa tulee ottaa huomioon esityksen tarkoituksenmukaisuus, kyseisen väylän merkitys ja taso, sen liikennemäärät ja käyttö sekä se, missä määrin esitetty kielto tai rajoitus vaikeuttaisi tai edistäisi kauppamerenkulun tai muun vesiliikenteen sujumista.

Kielto tai rajoitus voidaan määrätä sisällöltään myös erilaiseksi, kuin mitä hakija on esittänyt. Jos kuitenkin on kyse kunnan vireille panemasta esityksestä, on se määrättävä esityksen mukaisesti, jollei esityksestä poikkeaminen ole tarpeen kansalaisten tasapuolisen kohtelun tai alueellisen yhtenäisyyden vuoksi tai jostain muusta erityisestä syystä (17 § 3 mom.).

Päätöksen allekirjoittavat ao. yksikön tai toimipisteen päällikkö sekä asian valmistelijat. Laajakantoisemmissa periaatteellisissa tai muissa ennakkotapausluonteisissa ratkaisuihin on asiasta hyvä informoida etukäteen väylänpito-osaston johtoa, ja tarvittaessa keskustella viraston yhteisestä linjasta asian suhteen. Päätösten periaatelinjauksia ja toimintamenettelyjä koskevia kysymyksiä voidaan ottaa käsiteltäväksi myös väylänpito-osaston sisäisessä vesiväylänpidon viranomaisryhmässä.

Päätösasiakirja

Malli kielto- ja rajoitusasiaa koskevasta päätösasiakirjasta on esitetty liitteessä 4. Lihavoidut tekstiosat on tarkoitettu vakioiduksi.

Päätösasiakirjan kohdassa "Esitys/perustelut" selostetaan esityksen tekijän esittämät perustelut, ei siis päätöksen tekijän perusteluja, ellei virasto ole itse esittänyt asiaa.

"Asian käsittely" -kohdan yhteydessä selostetaan toteutettu kuulemismenettely ja referoidaan kunkin muistutuksen ja lausunnon sekä mahdollisesti esityksen tekijän antaman vastineen sisältö.

Kohdassa "Liikenneviraston ratkaisu" tulee kiinnittää huomiota ratkaisun perusteluihin. Todetaan, minkä vuoksi ja miltä osin esitys on hyväksytty tai hylätty.

Mikäli esityksestä poiketaan tai jotain esitettyä kieltoa tai rajoitusta ei toteuteta, on ko. kohtaan syytä kirjata esityksestä poikkeamisen tai sen hylkäämisen perustelut. Päätöksen perustelujen riittävän yksityiskohtainen ja asianmukainen esittäminen on tärkeää myös siitä syystä, että päätöksiä valvovat viranomaiset (mm. poliisi) saavat toiminnassaan niistä tukea, ja voivat myös omissa ratkaisuihinsa vedota ko. perusteluihin.

Päätösasiakirjan liitteenä tulee olla karttaote (merikartta- ja/tai peruskarttaote), josta käy ilmi kiellon tai rajoituksen tarkoittama alue ja sitä koskevien vesiliikenne-merkkien sijainti.

3.6 Päätöksestä tiedottaminen

Kuuluttaminen päätöksestä

Liikennevirasto tiedottaa antamastaan päätöksestä kuuluttamalla. Kuulutus toimitetaan kunnalle, jota pyydetään asettamaan se ilmoitustaululle nähtäväksi 14 päivän ajaksi. Kuulutuksesta on käytävä asetuksen mukaan ilmi:

- päätöksen antaja
- antopäivä
- päätöksen pääasiallinen sisältö
- kiellon tai rajoituksen voimaantulo
- tieto siitä, missä päätöstä koskevat tarkemmat tiedot ovat saatavilla.

Malli päätöksen kuulutuksesta on esitetty liitteessä 5. Lihavoidut tekstiosat on tarkoitettu vakioiduiksi.

Sanomalehdessä päätöksestä ilmoitetaan liitteen 6 mukaisella ilmoituksella.

Jos annettu päätös on kielteinen eikä muuta mitenkään vallitsevaa tilannetta, ei päätöksestä ole välttämätöntä ilmoittaa sanomalehdessä. Päätöksestä kuulutetaan kunnassa, sekä annetaan päätös tiedoksi esityksen tekijälle ja niille tahoille, joilta asia on pyydetty lausuntoa.

Päätöksen tiedoksi antaminen

Päätös toimitetaan seuraaville tahoille:

- esityksen tekijälle.
- asianomaiselle kunnalle
- ELY-keskukselle
- asianomaisille valvontaviranomaisille
- muille lausunnonantajille
- vesialueen omistajalle tai haltijalle (yhteisten alueiden osalta alueen edushenkilölle). Jos merkintätauluja asetetaan yksityisen maa-alueille, tulee päätös toimittaa tiedoksi myös ko. maa-alueiden omistajille.
- Merikarttaosastolle ”Tiedonantoja merenkulkijoille” ja ”Tiedonantoja veneilijöille” -lehdissä julkaistavaksi
- väylänpidon ohjaus- ja kehittäminen -yksikölle.

Vesiliikennelain 18 §:n mukaan Liikennevirasto voi määrätä, että sen antama kielto- tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta päätöksessä määrätyltä tavalla sen jälkeen, kun päätöksestä on tiedotettu.

3.7 Perittävät maksut

Maksuista säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa Liikenneviraston maksullisista suoritteista (1366/2011). Maksujen suuruudet vahvistetaan vuosittain.

Kielteisestä päätöksestä perittävän maksun suuruus on puolet myönteisen päätöksen maksusta. Myönteisen päätöksen mukainen maksu peritään myös tapauksissa, joissa päätös on tehty hakemuksesta poikkeavasti..

Vuodelle 2012 vahvistettujen maksujen suuruudet ovat myönteisestä päätöksestä 490 euroa ja kielteisestä päätöksestä 240 euroa.

Jos hakemus koskee sekä väyläaluetta että väyläalueen ulkopuolista aluetta, tehdään asiassa kaksi erillistä päätöstä (Livin ja ELYn päätökset), joista päätöksistä voidaan lain mukaan periä molemmista oma maksunsa. Näissä tapauksissa tulee kuitenkin mahdollisuuksien mukaan huomioida, onko hakijan voinut kohtuudella katsoa olleen tietoinen siitä, että kyseisessä tapauksessa tarvitaan kaksi erillistä päätöstä, ja onko hakijaa tältä osin mahdollisesti informoitu jo käsittelyn alkuvaiheessa.

Lisäksi on huomattava asetuksen 6 §:n 1 momentin säännös, minkä mukaan peruutetusta hakemuksesta peritään tehtyä työmäärää vastaava osuus asetuksen liitteen mukaisesta maksusta, sekä 6 §:n 3 momentin säännös, minkä mukaan ”Tuomioistuimen muutoksenhaun johdosta uudelleen käsiteltäväksi palauttaman asian käsittelymaksusta vähennetään, mitä samassa asiassa aikaisemmin annetusta päätöksestä on peritty”.

3.8 Muutoksenhaku

Liikenneviraston päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siitä hallinto-oikeuteen. Vesiliikennelain 15 §:n 2 momentin tai 16 §:n nojalla annettua päätöstä käsitellään siinä hallinto-oikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muissa tapauksissa hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, minkä hallinto-oikeuden tuomiopiirissä päätösviranomaisen toimipaikka sijaitsee (22 §).

Vesiliikennelain 22 §:n 1 momentissa mainitut lääninoikeudet on korvattu 1.11.1999 lukien hallinto-oikeuksilla (Hallinto-oikeuslaki 430/1999). Lain 22 §:n 2 momentissa mainittu laki muutoksenhausta hallintoasioissa on kumottu 1.12.1996. Muutoksenhaun sovelletaan nykyisin hallintolainkäyttölakia (586/1996).

Malli valitusosoituksesta Helsingin hallinto-oikeudelle on päätösmallin liitteenä.

Jos halutaan, että kiello- tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta, on siitä päätöksessä erikseen määrättävä. Muutoksenhakuviranomaisella on tämän jälkeen mahdollisuus kieltää päätöksen täytäntöönpano (vesiliikennelain 18 §).

3.9 Päätöksen myöhempi muuttaminen tai kumoaminen

Vesiliikennelain mukaiset päätökset

Vesiliikennelain perusteella annettuja kieltoja ja rajoituksia muutettaessa tai kumottaessa ennen päätöksessä mahdollisesti todetun aikarajan umpeutumista noudatetaan soveltuvien osin samoja menettelytapoja kuin alkuperäistä kieltä ja rajoitusta asetettaessa on tehty (vesiliikennelain 20 §).

Muutosmenettelyä harkittaessa tulee kiinnittää huomiota mm. seuraaviin kohtiin:

- muutoksen suuruus ja suunta (alueellisesti ja rajoituksellisesti)
- alkup. käsittelyn yhteydessä saadut lausunnot ja muu palaute
- alkup. päätöksen perusteet ja perustelut
- vaikutukset maastomerkintöihin.

Menettelytavat eivät sinällään saa vaikuttaa itse muutosasian käsittelyyn ja siinä annettavaan ratkaisuun.

Vanhat päätökset

Jos aikaisemman lainsäädännön nojalla annettua päätöstä muutetaan tai päätös kumotaan, sovelletaan siinä voimassa olevan vesiliikennelain mukaisia säännöksiä (vesiliikennelain 28 §). Vanha päätös jää edelleen siltä osin voimaan, kuin muutos ei sitä koske tai sitä ei päätöksessä erikseen kumota.

Muutoin ovat aikaisemman lainsäädännön nojalla annetut päätökset voimassa niissä mainitun voimassaoloajan loppuun saakka.

4 Kieltojen ja rajoitusten merkitseminen

4.1 Yleiset periaatteet

Kielto tai rajoitus on, jos se on mahdollista, merkittävä vesialueelle, jota se koskee tai sen läheisyyteen (19 §). Kielto- ja rajoitusmerkkeinä käytetään Liikenneviraston määräyksen mukaisia vesiliikennemerkkejä (Dnro 6154/040/2010, 12.11.2010).

Yleistä kulkuväylää koskevan kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä ja merkkien ylläpidosta vastaa väylänpitäjä. Yleisiä kulkuväyliä ylläpitävät Liikenneviraston lisäksi mm. kunnat, teollisuusyhtiöt ja veneilyseurat.

Väylien ulkopuolisten alueiden kieltojen ja rajoitusten merkitsemisestä ja merkkien ylläpidosta vastaa se kunta, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee. Merkitsemisessä noudatetaan ja sovelletaan samoja säädöksiä kuin väyläalueilla.

Niissä tapauksissa, joissa rajoitus tai kielto koskee sekä väylää että ympäröivää vesialuetta, tulee Liikenneviraston sopia ao. kunnan kanssa yhteistoiminnasta ja kustannusjaosta koskien merkkien rakentamista ja ylläpitoa.

Vesiliikennemerkit luetaan kuuluvaksi lainsäädännössä merenkulun turvalaitteisiin. Asetuksen vesikulkuväylien merkitsemistä (846/1979) mukaan merenkulun turvalaitteen asettamiselle on haettava Liikenneviraston lupa.

Merkitsemistä koskevat määräykset annetaan kielto- ja rajoituspäätösten yhteydessä. Liikenneviraston antamien päätösten osalta em. lupa turvalaitteen asentamiseen sisältyy päätöksen määräykseen. ELYjen antamissa päätöksissä lupa tulkitaan sisältyväksi, ellei ole erikseen toisin mainittu, Liikenneviraston hakemuksesta antamaan lausuntoon. Lausunnossa on hyvä viitata turvalaitteen asentamista koskeviin määräyksiin sekä yksilöidä ko. tapauksessa käytettävä merkki.

Kieltoa ja rajoitusta osoittavien merkkien asettamisessa noudatetaan mitä vesilain 4 luvun 5 §:ssä säädetään yleisen kulkuväylän kuntoonpanijan oikeudesta asettaa merenkulun turvalaitteita vesistöön tai sen rannalle (vesiliikennelain 19 § 3 mom.). Mikäli maanomistajien kanssa ei päästä sopimukseen merkkien paikasta, tulee asia saattaa siltä osin aluehallintoviraston ratkaistavaksi.

Merkinnän valmistuttua on merkin asettajan toimitettava Liikennevirastolle merkkien sijaintia osoittava karttaote koordinaattitietoineen. (käytetty koordinaattijärjestelmä ilmettävä tiedoista).

Kielto- ja rajoitusalueita tai niitä osoittavia vesiliikennemerkkejä ei pääsääntöisesti merkitä merikarttoihin.

4.2 Merkkien sijoittaminen maastoon

Yleisperiaatteena on sijoittaa merkit kulkuväylän tai vesialueen oikeaan reunaan paikkaan, joka näkyy hyvin väylälle ja vesialueelle.

Kiellon tai rajoituksen päätyminen osoitetaan tarpeen mukaan omalla merkillä (Liikenneviraston määräyksen kuva 30), joka sijoitetaan kulkusuuntaan nähden oikealle puolelle tai vastakkaiselle ajosuunnalle tarkoitetun vastaavan kielto- tai rajoitusmerkin kääntöpuolelle.

Maalle asetettavan kiinteän merkin sijasta on mahdollista käyttää kelluvia merkkejä, jotka perustuvat kahdella ankkurilla varustetun muoviputkiviitan \varnothing 355–500 mm käyttöön (periaatekuva liitteessä 11).

Rajoituksen tai kiellon merkitsemiseen käytettävien merkkien paikat tulee varmistaa käsittelyn yhteydessä maastokäynnillä ja maanomistajien kanssa sopimalla. Päätösiakirjan liitteenä tulee olla karttaote (1:10 000), josta käy ilmi kiellon tai rajoituksen tarkoittama alue ja sitä koskevien vesiliikennemerkkien paikat. Maanomistajatiedot on hyvä pyytää kunnalta jo lausuntovaiheessa.

Merkitsemismahdollisuudet maastoon on syytä ottaa huomioon jo mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, koska sillä voi olla osaltaan vaikutusta hakemuksen käsitteilyyn ja vaikutusalueen määrittämiseen.

4.3 Apukilpien käyttö

Merkillä esitettyä kieltoa tai rajoitusta voidaan täsmentää apukilpien avulla. Täsmennys voi koskea esim. merkin vaikutusaluetta tai voimassaoloaikaa.

Vaikutusalueen täsmennys on tarpeen mm. silloin, kun merkkejä ei ole mahdollista asettaa siten, että ne sijaintinsa perusteella riittävän yksiselitteisesti ilmaisevat rajoituksen tai kiellon vaikutusalueen. Apukilvellä voidaan osoittaa myös vaikutusalueen pituus merkistä alkaen, mitä merkintää voidaan käyttää myös, vaikka kiellon tai rajoituksen päätyminen olisi ilmoitettu erikseen omalla merkillään.

Apukilvellä osoitetaan myös, että kyseessä on väyläalueen ulkopuolinen alueellinen kielto tai rajoitus, esim. tekstillä ALUERAJOITUS / ALUEKIELTO, tai vastaavasti VÄYLÄ- JA ALUERAJOITUS / VÄYLÄ- JA ALUEKIELTO, jos päätös koskee sekä väylää että ympäröivää vesialuetta. Tilanteen mukaan voidaan käyttää myös muuta selventävää tekstiä: esim. salmessa, jossa kulkee väylä, ja jossa nopeusrajoituksen on tarkoitettu koskevan sekä väylää että reunoille jääviä vesialueita voidaan vaikutusalue ilmaista apukilven tekstillä "SALMESSA". Jos vaikutusaluetta ei ole apukilvellä erikseen täsmennetty, tulkitaan merkin tarkoittavan väylää.

Vaikutusaluetta tai etäisyyttä ilmoittavat apukilvet sijoitetaan päämerkin yläpuolelle.

Vesikulkuneuvotyyppiä koskevia omia kielto- tai rajoitusmerkkejä on olemassa ainoastaan vesiskootterilla ajon kieltävä vesiliikennemerkki. Jos jokin muu vesiliikennemerkillä merkitty kielto tai rajoitus on 16 §:ään perustuen asetettu vain tiettyä vesikulkuneuvotyyppiä koskevana, ilmoitetaan se apukilvellä.

Jos kielto tai rajoitus on voimassa vain tietyssä vuoden- tai vuorokaudenaikana, voidaan se ilmoittaa apukilvellä. Samoin jos kiellon tai rajoituksen voimassaolo riippuu vallitsevista olosuhteista, esim. tuulennopeudesta. Kieltojen ja rajoitusten voimassaolon rajoittamista olisi selvyuden vuoksi hyvä välttää, ja niiden tulisi olla mahdollisimman yhtenäisesti ja kattavasti voimassa. Varsinkin aluskohtaisia vesiliikennelain 15 §:n mukaisia kieltoja ja rajoituksia (esim. aluksen kokoon tai tyyppiin sidottuja kieltoja tai rajoituksia) tulisi pyrkiä välttämään.

Muut kuin etäisyyttä tai vaikutusaluetta ilmoittavat apukilvet sijoitetaan päämerkin alapuolelle.

5 Tietojen ylläpito

Tiedot väyliä koskevista vesiliikenteen kielto- ja rajoitusalueista tallennetaan Liikenneviraston väylärekisteriin. Sijaintitietojen tarkkuusvaatimuksena on vähintään peruskartalta tai merikartalta määritetty graafinen tarkkuus EUREF-FIN tai kkj-koordinaatistoissa.

Väyliä ulkopuolisia vesialueita koskevien päätösten osalta tietoja ylläpidetään Suomen ympäristökeskuksen maasto- ja vesiliikenteen rajoitusalueiden paikkatietokannassa..

Tiedot vesiliikennemerkeistä tallennetaan Liikenneviraston turvalaiterekisteriin (VATU) sekä väyliä ulkopuolisten alueiden osalta. Merkinnästä vastavan tulee toimittaa tiedot vesiliikennemerkeistä Liikennevirastolle rekisteriin vietäviksi.

Virastojen kesken on sovittu aineistoyhtityöstä siten, että molemmilla virastoilla on käytettävissään tiedot sekä väyliä että muita vesialueita koskevista kielloista ja rajoituksista.

6 Määräykset vesiliikenteen ohjaamisesta

6.1 Vesiliikennelain 26 §:n nojalla annettavat määräykset

Yleiset periaatteet

Vesiliikennelain 26 §:ään perustuen Liikennevirasto voi antaa määräyksiä vesiliikenteen ohjaamisesta samoin kuin siihen liittyvästä valvonnasta, vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

26 §:ään perustuvaa menettelyä sovelletaan vesiliikenteen ohjaamisessa tapauksiin, joissa ei voida ensisijaisesti soveltaa vesiliikennelain 15 ja 16 §:ssä tarkoitettua kiellon tai rajoituksen mukaista menettelyä tai alusliikennepalvelulakia.

Vesiliikenteen ohjaamiseksi määräyksiä voidaan antaa mm poikkeavien sää- ym. olosuhteiden, vesialueella järjestettävän tapahtuman, rakentamistoimenpiteen taikka muun liikennettä rajoittavan tai vaarantavan seikan vuoksi. Määräykset voivat olla tilapäisiä tai pysyväisluonteisia, ja niitä voidaan antaa mm. seuraavissa tapauksissa:

- tilapäisten nopeusrajoitusten asettaminen
- liikenteen tilapäinen sulkeminen tai rajoittaminen väylällä tai tietyllä vesialueella, esim. kilpailun järjestämisen, rakentamistoimenpiteen, erikoiskuljetuksen tai muun poikkeustilanteen takia.
- liikenteen ohjaaminen käyttämään tiettyä määrättyä reittiä (esim. edellisen kohdan rajoitustapauksiin liittyen). Jos kyse on väylän liikenteestä, liikenne voidaan ohjata joko uutta väliaikaista reittiä tai toista olemassa olevaa väylää pitkin.
- alikulkukorkeuden tai aukkoleveyden tilapäinen rajoittaminen
- Sellaisten pysyväisluonteisten (toistaiseksi voimassa olevien) kieltojen ja rajoitusten asettaminen, joita ei tehdä vesiliikennelain mukaista päätösprosessia noudattaen (mm. ankkurointikielto, kohta 2.1).
- voimassa olevien vesiliikennelain mukaisten kieltojen tai rajoitusten tilapäisen muuttaminen.

Määräykset voivat koskea sekä väyläaluetta että muuta vesialuetta. Määräykset voidaan tarvittaessa kohdentaa koskemaan vain tiettyä osaa liikenteestä (pelkästään kauppamerenkulkua koskevat määräykset annetaan ensisijaisesti alusliikennepalvelulain nojalla).

26 § koskee vesiliikennettä ja sen ohjaamista, eikä sen nojalla voida antaa lupaa vesilain tarkoittamaan luvanvaraiseen toimenpiteeseen, esim. vesistön sulkemiseen (vesistön tai kulkuväylän olemassa olevan tilan fyysiseen rajoittamiseen/supistamiseen).

Väylän kulkusyvyyden tilapäisestä rajoittamisesta (kulkusyvyyden alentamisesta) ja väyläalueen kaventamisesta tai muusta väylän tilapäisestä muuttamisesta päätetään väyläpäätösmenettelyllä.

Kanavien ja avattavien siltojen sulkeminen ja liikennerajoitukset toteutetaan kanavaliikennemääräysten mukaisesti.

Aluevalvontalain mukaan ”Puolustusministeriö voi valtakunnan turvallisuuden kannalta välttämättömistä syistä enintään seitsemäksi vuorokaudeksi kerrallaan kieltää vesiliikenteen sellaisella rajoitetulla Suomen aluevesien osalla, jolla aluevalvontaviranomaisen sotilaallisten voimakeinojen käyttö tai niiden käyttöön liittyvät vaikutuksiltaan merkittävät harjoitukset voivat vaarantaa vesillä liikkuvien turvallisuutta” (26 §).

Määräysten antomenettely

Vesiliikennelain 26 §:n nojalla vesiliikenteen ohjaamiseksi annettavat määräykset antaa Liikenneviraston alueella toimiva yksikkö, vastaavasti kuten vesiliikennelain mukaisissa kielto- ja rajoitusasioissa (kohta 3.2 ja liite 1).

Määräys kirjataan päätöslomakkeelle (liite 7). Käsittelyprosessiin ei liity yleistä kuulutusmenettelyä. Liikennevirasto kysyy lausuntoja asiassa tarpeen mukaan.

Päätöksestä tiedotetaan tilanteen mukaan TM-julkaisuissa ja TurkuRadiossa, paikallisissa sanomalehdissä ja alueradiossa. Silloin kun muutos aiheutuu jonkin toimijan ennakkoon valmistelemasta toimenpiteestä, ilmoitusvastuu yleisissä tiedotusvälineissä on kyseisellä toimijalla.

Maastoon merkitsemisen tarve ja mahdollisuudet arvioidaan tapauskohtaisesti. Jos tilapäinen muutos poikkeaa alueella olevista vesiliikennemerkeistä, tulee merkit pyrkä vähintään peittämään poikkeavilta osiltaan muutoksen voimassaoloajaksi.

26 §:n perusteella annettavista Liikenneviraston määräyksestä ei peritä maksuperustelain mukaista käsittelymaksua.

6.2 Muiden säännösten nojalla annettavat määräykset

Kanavaliikennemääräykset

Kanavaliikennettä koskevat kiellot ja rajoitukset ym. määräykset ja ohjeet annetaan Vesiliikennelain ja valtioneuvoston asetuksen (asetus kanavien ja avattavien siltojen liikennesäännöstä 8.3.1991/ 512, l. nk. kanavaliikenneasetus) mukaisesti. Liikennevirasto tiedottaa antamistaan määräyksistä julkaisussaan Kanavaliikennemääräykset, joka sisältää määräykset valtion sulku- ja avokanavien sekä avattavien siltojen liikennekausista ja aukioloajoista sekä määräykset aluksille ja puutavaralautoille asetettavista vaatimuksista valtion sulku- ja avokanavilla sekä avattavilla silloilla.

Kanavaliikenteen ohjauspalvelujen järjestämisestä on todettu vesiliikennelain 21 a §:ssä.

Alusliikennepalvelu

Liikennevirasto voi alusliikennepalvelulain (623/2005) nojalla ja sen tarkoitettamana VTS-viranomaisena antaa alusliikenteen järjestämiseksi määräyksiä koskien mm. alusten kohtaamista, ohittamista, ankkurointia ja reittiä. Lisäksi VTS-viranomainen voi tarvittaessa poikkeavien olosuhteiden tai VTS-alueella olevan muun liikennettä rajoittavan tai vaarantavan seikan vuoksi tilapäisesti määrätä (17 §):

- 1) vesialueen, väylän tai väylän osan suljettavaksi;
- 2) aluksia ankkurointipaikalle tai takaisin laituriin; sekä
- 3) nopeusrajoituksia vesialueella tai väylällä.

Alusliikennepalvelulaki koskee liikennealueita, joilla ylläpidetään alusliikennepalvelua, ja näillä alueilla aluksia, joiden suurin pituus on vähintään 24 m, eli käytännössä laki koskee lähinnä vain kauppamerenkulun liikennettä.

Aluevalvonta

Puolustusministeriö voi aluevalvontalain (18.8.2000/755) mukaan ”valtakunnan turvallisuuden kannalta välttämättömistä syistä enintään seitsemäksi vuorokaudeksi kerrallaan kieltää vesiliikenteen sellaisella rajoitetulla Suomen aluevesien osalla, jolla aluevalvontaviranomaisen sotilaallisten voimakeinojen käyttö tai niiden käyttöön liittyvät vaikutuksiltaan merkittävät harjoitukset voivat vaarantaa vesillä liikkuvien turvallisuutta” (26 §).

7 Muuta lain soveltamiseen liittyvää

7.1 Kilpailujen ja tapahtumien järjestäminen

Vesiliikennelain 21 §:n mukaan moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen ja harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen tarvitaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa, tai ELYn upa, jos kilpailu- ja harjoitusalue sijaitsee useamman kunnan alueella.

Liikennevirasto ei toimi luvan antajana kilpailujen ja tapahtumien järjestämistä koskevissa asioissa. Jos sen sijaan tilaisuuden järjestäminen edellyttää väylän tilapäistä sulkemista tai muuta liikenteen rajoittamista alueen väylillä, tarvitaan siihen vesiliikennelain 26 §:n mukainen Liikenneviraston päätös.

21 §:n tarkoittaman luvan osalta luvanantajan tulisi kysyä valmisteluvaiheessa asiassa myös Liikenneviraston lausuntoa, jos alue sijaitsee väylien läheisyydessä tai muuten vesiliikenteen käyttämällä alueella. Monissa tapauksissa tapahtuman järjestäjä ottaa jo suoraan yhteyttä Liikennevirastoon, joko luvan hakemiseksi tai lausunnon pyytämiseksi.

Lausunnonsaan Liikennevirasto ottaa kantaa niihin edellytyksiin ja seikkoihin, jotka tulisi huomioida tapahtumaa järjestettäessä:

- vesiliikennelain mukaisten rajoituspäätösten tarpeellisuus
- tapahtumasta tiedottaminen (yleinen, viranomaiset, väylän mahdolliset liikennöitsijät)
- muun vesiliikenteen väliaikaisjärjestelyistä huolehtiminen
- kohtuuttoman pitkien liikennekatkosten (väylien sulkemisten) välttäminen
- mahdollisista väliaikaisista maastomerkinnöistä huolehtiminen
- muista turvallisuusjärjestelyistä huolehtiminen, hätä- ja pelastusliikenteen sujuvuuden varmistaminen
- Tapahtumasta mahdollisesti aiheutuvista järjestelyistä virastolle aiheutuvien kulujen korvaaminen (esim. väylämerkinnän muutokset).

Muilla kuin moottorikäyttöisillä veneillä, esim. purje- ja soutuveneillä tapahtuviin kilpailuihin ei tarvita vesiliikennelain 21 §:n tarkoittamaa lupaa, mutta mahdollinen väylien sulkeminen tai muun liikenteen rajoittaminen alueen väylillä edellyttää tällöinkin Liikenneviraston päätöstä. Vähintäänkin olisi järjestäjän hyvä pyytää asiassa aina Liikenneviraston lausuntoa, jos tilaisuus järjestetään vesiliikenteen yleisesti käyttämällä alueella.

Tapahtumien järjestämiseen liittyvien vesiliikenteen rajoitusasioiden käsittelyssä voidaan soveltaa joko vesiliikennelain 17 §:n mukaista tai kohdassa 6 esitetyn Liikenneviraston määräyksen mukaista käsittely- ja päätösmenettelyä. 17 §:n mukainen menettely tulee kyseeseen lähinnä pysyvästi toistuvien tapahtumien järjestelyissä. Kanavilla sovelletaan kanavaliikennemääräyksiä.

Siltä osin kuin tapahtuma edellyttää tilapäisten väyläpäätösten tekemistä, on niiden tekemisestä mainittu edellä kohdassa 6.1.

7.2 Väyläkohtaiset käyttösuositukset

Liikennevirasto voi määrittää väylille olosuhteisiin (esim. tuuli tai näkyvyys) tai aluksen ominaisuuksiin (esim. aluskoko, alustyyppi, navigoitavuus tai lastityyppi) perustuvia väyläkohtaisia käyttösuosituksia.

Suosituksen antamisesta ja niiden sisällöstä on syytä sopia liikenteenharjoittajien, luotsien sekä ko. sataman kanssa. Menettely koskee ensisijaisesti kauppamerenkulun liikennettä.

Suosituksen antamisessa ei sovelleta vesiliikennelain mukaista päätösmenettelyä. Ne eivät ole juridisesti sitovia eikä niitä merkitä maastoon. Suosituksista voidaan ilmoittaa Tiedonantoja merenkulkijoille.-julkaisuissa, VTS-palvelun kautta sekä väyläkohtaisissa väyläkorteissa

7.3 Valvonta

Vesiliikennelain 23 §:n mukaan lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu Liikennevirastolle. Ympäristöhaittojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta lain yleinen valvonta kuuluu toimivaltaisille ELY-keskuksille. Vesikulkuneuvojen käyttämistä vesialueella valvovat liikenteen turvallisuusvirasto, poliisi, rajavartiolaitos ja tullilaitos.

Yleiseen valvontaan liittyvänä toimenpiteenä Liikenneviraston asiasta vastaavien yksiköiden tulee arkistoida ja tallentaa rekistereihin kaikki tekemänsä päätökset sekä myös ELY-keskusten tekemät päätökset. Yksiköillä tulee olla tieto voimassaolevista kielloista ja rajoituksista sekä niiden tulee valvoa, että päätösten mukaiset kiellot ja rajoitukset myös merkitään maastoon. Tarvittaessa on kunnalle tehtävä huomautus sen merkintävelvollisuudesta.

7.4 Yhteistoiminta

Liikenneviraston vastaavat yksiköt sopivat alueellaan toimivien alueellisten ELY-keskusten kanssa, kuinka yhteistyö kielto- ja rajoitusasioissa käytännön tasolla järjestetään. Samoin Liikennevirasto sopii toimintamenettelyistä Liikenteen turvallisuusviraston (Trafin) kanssa liittyen kauppamerenkulkuun käytettävien vesikulkuneuvotyyppien kielto- ja rajoituspäätöksiin.

Liikennevirasto pyrkii koko viraston puitteissa yhdenmukaisiin käytäntöihin vesiliikennelain ja tämän ohjeen soveltamisessa.

Vesiliikennelain kielto- ja rajoitusasioita hoitavat Liikenneviraston yksiköt ja toimipisteet

Meriväylät -yksikössä vesiliikenneasiat delegoitu toimipisteille

Liikennevirasto, Meriväylät -yksikkö

Opastinsilta 12 A
PL 33, 00521 Helsinki

Meriväylät -yksikön toimipisteet:

Helsingin toimipiste

Opastinsilta 12 A
PL 33, 00521 Helsinki

Turun toimipiste

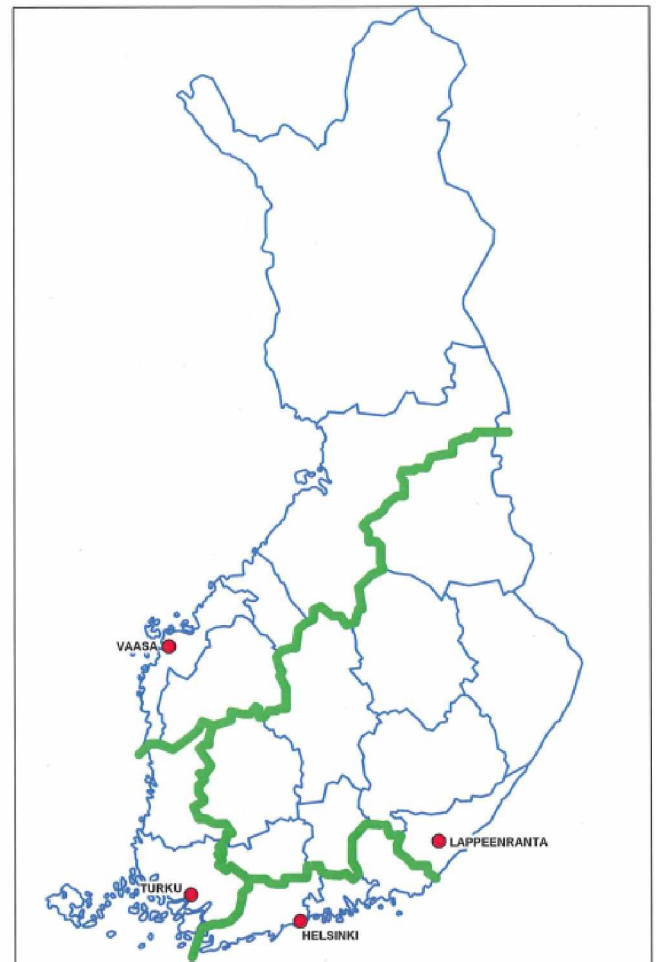
Yliopistonkatu 34
PL 351, 20101 Turku
puh. 0204 481

Vaasan toimipiste

Pitkäkatu 34 C
PL 20, 65101 Vaasa

Liikennevirasto, Sisävesiväylät -yksikkö

Laserkatu 6
53850 Lappeenranta

Sähköposti:

etunimi.sukunimi@liikennevirasto.fi

Liikenneviraston www-sivut:

www.liikennevirasto.fi

puh. 020 637 373

KUULUTUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoitusesityksestä

Dnro	xxx/xxx/201x
Esityksen tekijä	
Esitys	
Esityksen perustelut	
Kuulutusaika	xx.xx. – xx.xx.201x
Asiakirjojen nähtävillä olo	Esitystä koskevat asiakirjat ovat nähtävänä edellä mainitun kuulusajan kunnantöimistössa osoitteessa
Muistutusten jättäminen	Niillä, joita yllämainittu esitys koskee, on oikeus muistutuksen tekemiseen. Mahdolliset muistutukset on toimitettavakunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulusajan päättymisestä, osoitettuna Liikenneviraston yksikölle. Kunta toimittaa muistutukset Liikennevirastolle.
Lisätiedot	Lisätietoja esityksestä antavat yksikössä: puh puh.

..... xx.xx.201x

Liikennevirasto/ yksikkö

Osoite:

ILMOITUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoitusesityksestä

Liikennevirastolle on tehty esitys....., kunnassa.

Kuulutus ja muut esitystä koskevat asiakirjat ovat nähtävinä
xx.xx.201x – xx.xx.201x kunnan..... ilmoitustaululla osoitteessa

Niillä, joita esitys koskee, on oikeus muistutuksen tekemiseen. Ohjeet muistutusten
jättämisestä ilmenevät kuulutuksesta.

..... xx.xx.201x

PÄÄTÖS VESILIIKENNELAIN (463/1996) MUKAISESSA KIELTO- JA RAJOITUSASIAS- ASSA

ANTOPÄIVÄ xx.xx.201x

DNRO XXXXX

ESITYS Esityksen tekijä

Esityksen pvm

Esitys

Perustelut

ASIAN KÄSITTELY

Kuuluttaminen

Esityksestä on kuulutettu ja asiakirjat ovat olleet nähtävänä
.....välisen ajan kunnan.... Esityksen kuuluttamisesta on ilmoi-
tettu xx.xx.2010 (lehden/lehtien nimet).

Pyydetyt lausunnot

Esityksestä on pyydetty lausunto

Saadut lausunnot

(lausunnonantajat ja lyhyt referaatti sisällöstä)

Muistutukset ja muut lausunnot

(muistutuksenantajat ja lyhyt referaatti sisällöstä)

Vastineet

(lyhyt referaatti)

PÄÄTÖS

Liikennevirasto määrää ...

Perustelut

Poikkeamat kiellosta tai rajoituksesta

	Voimaantulo Päätös tulee voimaan lukien mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta ja on voimassa toistaiseksi. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.
	Merkitseminen maastoon Nopeusrajoitus merkitään liitteenä olevassa kartassa esitetyllä tavalla. Merkitsemisestä vastaa Liikenneviraston (vastaava yksikkö).
PÄÄTÖKSESTÄ KUULUTTAMINEN	Liikennevirasto tiedottaa tästä päätöksestä kuulutuksella kunnan ilmoitustaululla. Päätöstä koskevat tiedot ovat saatavissa Liikenneviraston (vastaava yksikkö) ja kunnantoimistosta niin kauan kuin nopeusrajoitus on voimassa.
PÄÄTÖKSEN TIEDOKSI ANTAMINEN	Päätös annetaan tiedoksi: - (esityksen tekijä) - (ao. kunta) - (vesialueen omistajat) - (asianomaiset valvontaviranomaiset).
MUUTOKSENHAKU	Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on oheisena.
MAKSU	Tästä päätöksestä peritään Liikenne- ja viestintäministeriön vahvistamien taksojen mukainen ... euron suuruinen maksu.
SOVELLETTAVAT SÄÄDÖKSET	Vesiliikennelaki (463/1996) xx, xx ja xx § Vesiliikenneasetus (124/1997) xx, xx ja xx § Liikenne- ja viestintäministeriön asetus Liikenneviraston maksullisista suoritteista (1366/2011) 2§ 4 kohta ja liite (Maksutaulukko).
LISÄTIETOJA ANTAA	Nimi puh. sähköposti
 NN
	Esittelijä Veikko Valmistelija
LIITTEET	valitusosoitus merikarttaote (jos alueelta on merikartta) peruskarttaote 1 : 10 000/20 000

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta Helsingin hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa Helsingin hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaanti-päivää ei oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on lauantai, pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapun-päivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavan arkipäivän.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin on kysymyksessä sijaistiedoksianto, päätös katsotaan saadun tiedoksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava:

- valittajan nimi ja kotikunta,
- päätös, johon haetaan muutosta, miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta, mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteilla muutosta vaaditaan, sekä
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon muutosta haetaan, alkuperäisenä tai jäljennöksenä,
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta,
- asiamiehen valtakirja, sekä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Sen voi omalla vastuullaan lähettää myös postitse tai toimittaa lähetin välityksellä. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Helsingin hallinto-oikeuden kirjaamon aukioloaika on kello 8.00 - 16.15.

Valittaja joutuu tietyissä tapauksissa maksamaan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksun. Oikeus- hallintoviranomaiselle suoritettavista maksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallinto- viranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) ja asetuksessa (774/1993). Tarkempia tietoja oikeudenkäyntimaksusta antaa hallinto-oikeus.

Helsingin hallinto-oikeuden	postiosoite	PL 120, 00521 Helsinki	
	käyntiosoite	Ratapihantie 9, 00520 Helsinki	
	puhelinvaihe	(09) 173 531	
	faksi	(09) 1735 3479	VÄND

BESVÄRSANVISNING

Besvärsmyndighet

Den som är missnöjd med detta beslut får söka ändring i det hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsskriften skall riktas till Helsingfors förvaltningsdomstol och den skall lämnas till förvaltningsdomstolens registratorskontor.

Besvärstid

Besvär skall anföras inom 30 dagar från att beslutet har delgivits. Själva delgivningdagen räknas inte in i dessa 30 dagar. Om besvärstidens sista dag är en lördag, helgdag, självständighetsdagen, första maj, jul-afton eller midsommarafton fortsätter besvärstiden den därpå följande vardagen.

Delgivningdagen framgår av delgivnings- eller mottagningsbeviset. När det är fråga om mellanhands-delgivning anses beslutet ha delgivits den tredje dagen efter den dag som framgår av delgivningsbeviset, om inte annat visas. Tjänstebrev anses ha kommit till myndighetens kännedom på ankomstdagen.

Besvärens innehåll

I besvärsskriften skall anges

- ändringssökandens namn och hemkommun
- det beslut i vilket ändring söks, till vilka delar ändring söks, vilka ändringar som yrkas och de grunder på vilka ändring yrkas
- den postadress och det telefonnummer under vilka meddelanden i saken kan tillställas ändrings-sökanden.

Om ändringssökandens talan förs av hans lagliga företrädare eller ombud eller om någon annan person har uppgjort besvären, skall i besvärsskriften även uppges namn och hemkommun för denna person.

Ändringssökanden, den lagliga företrädaren eller ombudet skall underteckna besvärsskriften.

Bilagor till besvärsskriften

Till besvärsskriften skall fogas

- det beslut i original eller kopia i vilket ändring söks genom besvär
- intyg över vilken dag beslutet har delgivits eller annan utredning över när besvärstiden har börjat
- ombudets fullmakt
- de handlingar som ändringssökanden åberopar till stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har lämnats till myndigheten.

Hur besvärsskriften skall lämnas in

Besvärsskriften kan lämnas in personligen eller av ett befullmäktigat ombud. På avsändarens eget ansvar kan besvärsskriften sändas med post eller genom bud. Om den sänds med post skall den lämnas till posten i så god tid att den kommer fram senast den sista dagen av besvärstiden före tjänstetidens slut.

Av ändringssökanden uppbärs i vissa fall en rättegångsavgift i förvaltningsdomstolen. Om avgifter till justitieförvaltningsmyndigheter föreskrivs i lagen (701/1993) och förordningen (774/1993) om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer. Närmare upplysningar om rättegångs-avgifterna lämnas av förvaltningsdomstolen.

Förvaltningsdomstolens postadress	PB 120, 00521 Helsingfors
besöksadress	Bangårdsvägen 9, 00520 Helsingfors
telefon(09) 17 35 31	
telefax (09) 17 35 34 79	KÄÄNNÄ

KUULUTUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoituspäätöksestä

Päätöksen antaja	Liikennevirasto/ (vastaava yksikkö)
Päiväys	
Dnro	
Esityksen tekijä	
Esitys	
PÄÄTÖS	Liikennevirasto on
Voimaantulo	Päätös tulee voimaan mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta xx.xx.200x ja on voimassa toistaiseksi. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.
Kuulutusaika	xx.xx. – xxxx.201x
Muutoksenhaku	Päätökseen voi hakea muutosta valittamallahallinto-oikeuteen.
Päätösasiakirjojen nähtävillä olo	Jäljennös päätöksestä on nähtävänä yksikön toimipisteessä ja kunnan.... Toimipisteen osoite: Aukioloaika: klo 8.00 - 16.15

..... xx.xx.201x

ILMOITUS
vesiliikennelain (463/1996) mukaisesta
kielto- ja rajoituspäätöksestä

Liikennevirasto on xx.xx.201x antamallaan päätöksellä määrännyt, kunnassa.

Päätös tulee voimaan

Jäljennös päätöksestä on nähtävänä Liikenneviraston (vastaava yksikkö) ja
kunnantöimistössä xx.xx. - xx.xx.201x.

..... yksikön toimipaikan osoite:

..... kunnan osoite:

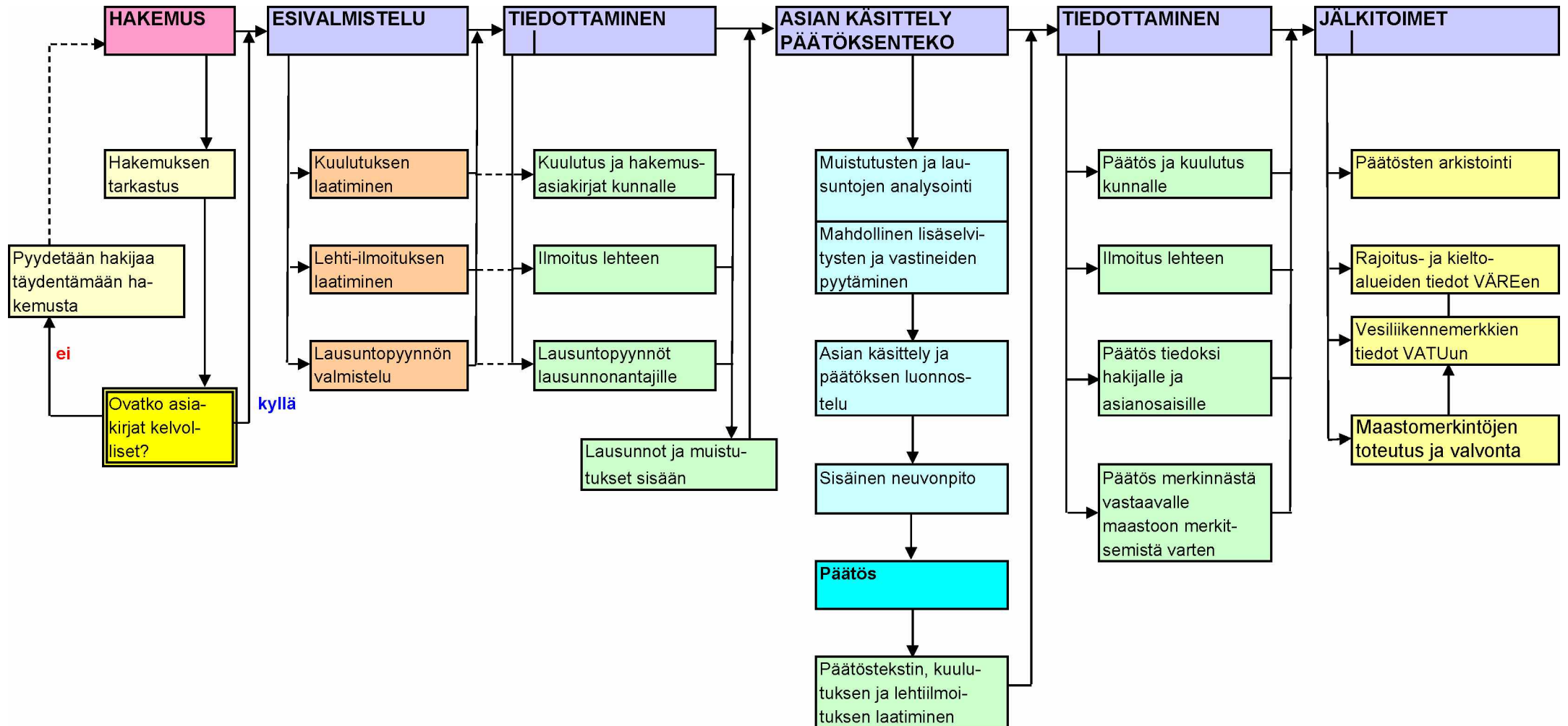
..... xx.xx.201x

LIIKENNEVIRASTON MÄÄRÄYS VESILIIKENTEEEN OHJAAMISESTA

ANTOPÄIVÄ	xx.xx.201x
DNRO	XXXXX
ASIAN KÄSITTELY	Esityksen/aloitteen tekijä
	Kuulemismenettely
MÄÄRÄYS	Määräyksen sisältö
	Perustelut
	Poikkeamat
	Sijaintikunta
	Voimaantulo ja voimassaoloaika
	Merkitseminen maastoon
MÄÄRÄYKSESTÄ TIEDOTTAMINEN	
SOVELLETTAVAT SÄÄDÖKSET	Vesiliikennelaki (463/1996) 26, xx ja xx §
LISÄTIETOJA ANTAA	Nimi puh. sähköposti
 NN
	Esittelijä Veikko Valmistelija
LIITTEET	merikarttaote

VESILIKENNELAIN MUKAINEN PÄÄTÖSPROSESSI JA TEHTÄVÄT KIELTO- JA RAJOITUSASIOIDEN KÄSITTELYSSÄ

Vesiliikennelaki 20.6.1996/463

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

[1 §](#)

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää vesiliikenteen turvallisuutta sekä ehkäistä niitä haittoja, joita vesikulkuneuvojen käyttämisestä aiheutuu luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle taikka yksityiselle edulle.

Vesiliikenteen turvallisuuden edistämiseksi ja haittojen ehkäisemiseksi on noudatettava myös, mitä muualla laissa säädetään.

[2 §](#)

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttämiseen sekä kanavaliikenteen ohjauspalvelujen järjestämiseen Suomen vesialueella sekä Saimaan kanavan vuokra-alueella. ([22.12.2009/1294](#))

Tätä lakia sovelletaan kauppamerenkulkuun käytettäviin aluksiin siltä osin kuin niistä ei erikseen säädetä merilaissa ([674/94](#)) tai alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa ([370/95](#)) taikka muualla laissa.

Tätä lakia sovelletaan huviveneisiin ja vesiskoottereihin siltä osin kuin niistä ei erikseen säädetä eräiden huviveneiden turvallisuudesta ja päästövaatimuksista annetussa laissa ([621/2005](#)). ([5.8.2005/622](#))

[3 §](#)

Määritelmä

Tässä laissa tarkoitetaan vesikulkuneuvolla veteen tukeutuvaa ja vesillä liikkumiseen tarkoitettua kulkuvälinettä ja laitetta.

[4 § \(27.5.2011/595\)](#)

Oikeus liikkua vesialueella

Oikeudesta liikkua vesialueella on voimassa, mitä vesilain ([587/2011](#)) 2 luvun 3 §:ssä säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

2 luku

Vesillä liikkujaa koskevat säännökset

[5 §](#)

Vesillä liikkujaa koskevat yleiset velvollisuudet

Jokaisen vesillä vesikulkuneuvolla liikkuvan on noudatettava olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta ja toimittava siten, ettei hän ilman pakottavaa syytä vaikeuta tai häiritse muiden liikkumista vesillä eikä aiheuta vaaraa tai vahinkoa muille taikka vaaraa tai merkittävää tai tarpeetonta haittaa tai häiriötä luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

Vesikulkuneuvon kuljettajan on noudatettava vesiliikenteen liikennesääntöjä ja vesiliikennemerkeillä tai valo-opasteilla ilmaistuja määräyksiä, kieltoja ja rajoituksia.

Kiireellisessä virka-, sairaankuljetus- tai pelastustehtävässä oleva valvontaviranomainen taikka pelastuslaitoksen, meripelastusyksikön tai puolustusvoimien vesikulkuneuvon kuljettaja saa tehtävän sitä edellyttäessä tarpeellista varovaisuutta noudattaen poiketa sisäisillä kulkuvesillä edellä tarkoitetuista liikennesäännöistä, määräyksistä, kielloista ja rajoituksista paitsi väistämisvelvollisuudesta. Jos olosuhteet sitä edellyttävät, tulee tällöin antaa erityisiä ääni- ja valomerkkejä.

6 §

Vesikulkuneuvon kuljettajaa koskevat yleiset vaatimukset

Vesikulkuneuvon kuljettajana ei saa toimia henkilö, jolla ei ole olosuhteisiin nähden tarvittavaa ikää, kykyä ja taitoa.

Rekisteröitävää moottorikäyttöistä vesikulkuneuvoa saa kuljettaa vain henkilö, joka on täyttänyt 15 vuotta.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikumisalueen, määrätä, että tietyn vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen kulkuneuvon kuljettajan on oltava täyttänyt 18 vuotta ja osoittanut Liikenteen turvallisuusviraston tarkemmin edellyttämät tiedot ja kyvyn kysymyksessä olevan vesikulkuneuvotyypin tai yksittäisen vesikulkuneuvon kuljettamiseen.

[\(22.12.2009/1294\)](#)

7 §

Vesikulkuneuvon luovuttaminen toisen kuljetettavaksi

Vesikulkuneuvoa ei saa luovuttaa sellaisen henkilön kuljetettavaksi, jolla ei ole siihen 6 §:ssä edellytettyä ikää, kykyä ja taitoa.

3 luku

Vesikulkuneuvoja koskevat säännökset

8 §

Vesikulkuneuvon rakenne, varusteet ja kunto

Vesikulkuneuvon on oltava rakenteeltaan, varusteiltaan, kunnoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan turvallinen kaikilla niillä kulkuvesillä, joilla sitä käytetään.

Vesikulkuneuvon on lisäksi oltava sellainen, ettei sen käytöstä aiheudu merkityksellistä tai tarpeetonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle tai yksityiselle edulle.

9 § (22.12.2009/1294)

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Vesikulkuneuvojen rakenteesta ja niiden moottoreista sekä varusteista ja tarvikkeista voidaan valtioneuvoston asetuksella antaa sellaisia säännöksiä, jotka turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai ympäristöhaittojen ehkäisemisen vuoksi katsotaan tarpeellisiksi.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia teknisiä määräyksiä vesikulkuneuvojen ja niiden moottoreiden sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistapauksessa erityisestä syystä poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista säännöksistä. Lisäksi virasto voi myöntää veneurheilutapahtuman järjestäjän pyynnöstä poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja varustuksia koskevista säännöksistä ja määräyksistä tapahtumaan osallistuville vesikulkuneuvoille varmistuttuaan, että vesikulkuneuvojen turvallisuudesta on muulla tavoin huolehdittu.

10 § ([5.8.2005/622](#))

10 § on kumottu L:lla [5.8.2005/622](#).

4 luku

Liikkumista koskevat säännökset

11 §

Pysähtymisvelvollisuus

Vesikulkuneuvo on valvontaviranomaisen antamasta, selvästi havaittavasta pysähdysmerkistä pysäytettävä heti, kun se voidaan turvallisesti tehdä.

Pysähdysmerkeistä säädetään tarkemmin asetuksella.

12 §

Vesikulkuneuvon tarkastaminen ja sen käytön estäminen

Vesikulkuneuvon kuljettaja on velvollinen noudattamaan valvontaviranomaisen vesikulkuneuvon rakenteen, varusteiden, kunnan sekä asiakirjojen tarkastamiseksi antamia määräyksiä sekä sallimaan vesikulkuneuvon merikelpoisuuden sekä rungon ja moottorin yksilöintitietojen tarkastamisen. Valvontaviranomaisen suorittamasta tarkastuksesta ei saa aiheutua kohtuutonta vahinkoa tai haittaa.

Valvontaviranomainen voi estää tai keskeyttää vesikulkuneuvon matkan, milloin siihen liittyy ilmeinen onnettomuuden vaara, yleisen järjestyksen häiriintyminen tai ympäristöhaitan uhka.

Valvontaviranomaisen keskeyttäessä vesikulkuneuvon matkan vastaa hinattavasta, ankkuroidusta tai rantaan taikka laituriin jätetystä vesikulkuneuvosta sen omistaja tai haltija. Jollei omistaja tai haltija tähän pysty tai vesikulkuneuvo on otettu käyttöön luvattomasti, on viranomaisen mahdollisuuksien mukaan huolehdittava kulkuneuvosta.

13 §

Asiakirjojen esittämisvelvollisuus

Vesikulkuneuvon kuljettajaa sekä kulkuneuvoa ja sen varusteita koskevat erikseen säädetyt tai määrätyt asiakirjat on pidettävä mukana vesikulkuneuvon ollessa käytössä. Tällaisen asiakirjan puuttuessa on vesikulkuneuvon kuljettaja velvollinen valvontaviranomaisen antaman kohtuullisen määräajan kuluessa esittämään asiakirjan kotipaikkansa valvontaviranomaiselle tai muulle tarkastuksessa osoitettavalle valvontaviranomaiselle.

14 § ([5.8.2005/623](#))

14 § on kumottu L:lla [5.8.2005/623](#).

15 §

Alueelliset kiellot ja rajoitukset

Vesikulkuneuvolla liikkuminen voidaan kieltää määräajaksi tai toistaiseksi määrätyllä vesialueella tai rajoittaa sitä, jos kiello tai rajoitus harkitaan tarpeelliseksi liikenteen, ympäristön, kalastuksen tai muun elinkeinon suojaamiseksi taikka yleisen luonnon virkistyskäytön tai muun yleisen edun vuoksi.

Yleisiä kulkuväyliä koskevista kielloista ja rajoituksista päättää Liikennevirasto ja muita vesialueita koskevista kielloista ja rajoituksista toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. ([22.12.2009/1294](#))

Kielto tai rajoitus ei nopeusrajoitusta lukuun ottamatta koske työnteon tai asunnon sijainnin vuoksi tarpeellista vesikulkuneuvon käyttöä taikka vaikeasti liikuntavammaisen henkilön vesikulkuneuvon käyttöä, ellei päätöksessä erityisen painavasta syystä toisin määrätä. Virka-, sairaankuljetus- ja pelastustoimen suoritta-

miseksi sekä muusta vastaavasta syystä välttämätön vesikulkuneuvolla liikkuminen on sallittu kiellosta tai rajoituksesta huolimatta. Sama koskee puolustusvoimien toimintaa.

16 § (22.12.2009/1294)

Vesikulkuneuvotyyppiä koskevat kiellot ja rajoitukset

Jos tietyn moottorikäyttöisen vesikulkuneuvotyypin käyttämisestä aiheutuu erityisen huomattavaa haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle tai muulle elinkeinolle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle, toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tai, jos kysymys on kauppa-merenkulkuun käytettävästä vesikulkuneuvosta, Liikenteen turvallisuusvirasto voi aluekohtaisesti kieltää vesikulkuneuvotyypin käytön tai rajoittaa sitä.

17 §

Kielto- ja rajoitusasioiden käsittely

Esityksen 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun kiellon tai rajoituksen määräämiseksi voi tehdä kunta tai kunnan jäsen taikka sellainen viranomainen, yhteisö tai vesialueen omistaja, jota asia koskee. Kiellon tai rajoituksen määräämisen voi panna vireille myös Liikennevirasto, Liikenteen turvallisuusvirasto tai toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. ([22.12.2009/1294](#))

Ennen kiellon tai rajoituksen määräämistä on toimivaltaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen, Liikenneviraston tai Liikenteen turvallisuusviraston kuultava kuntaa, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee, sekä varattava niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuus tulla kuulluksi. ([22.12.2009/1294](#))

Jos kielto tai rajoitus määrätään kunnan esityksestä, se on määrättävä esityksen mukaisesti, jollei esityksestä poikkeaminen ole tarpeen kansalaisten tasapuolisen kohtelun tai alueellisen yhtenäisyyden vuoksi taikka muusta erityisestä syystä.

18 § (22.12.2009/1294)

Kiellon ja rajoituksen voimaantulo

Toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Liikennevirasto tai Liikenteen turvallisuusvirasto voi määrätä, että sen antama kielto- tai rajoituspäätös tulee voimaan muutoksenhausta huolimatta päätöksessä määrättyllä tavalla sen jälkeen, kun päätöksestä on tiedotettu. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

19 §

Kiellon ja rajoituksen merkitseminen

Kielto tai rajoitus on, jos se on mahdollista, merkittävä vesialueelle, jota se koskee, tai sen läheisyyteen. Kiellon tai rajoituksen merkitsemisestä yleisellä kulkuväylällä vastaa väylänpitäjä ja muualla se kunta, jonka aluetta kielto tai rajoitus koskee.

Kielto- ja rajoitusmerkkeinä käytetään Liikenneviraston päätöksen mukaisia vesiliikennemerkkejä. ([22.12.2009/1294](#))

Kieltoa ja rajoitusta osoittavien merkkien asettamisessa noudatetaan, mitä vesilain 10 luvun 5 §:ssä säädetään yleisen kulkuväylän ylläpitäjän oikeudesta asettaa merenkulun turvalaitteita vesistöön tai sen rannalle. ([27.5.2011/595](#))

20 §

Kielto- tai rajoituspäätöksen muuttaminen

Kielto- tai rajoituspäätöstä, joka on annettu 15 tai 16 §:n mukaisesti, voidaan muuttaa, jos päätöstä tehtäessä vallinneet olosuhteet ovat olennaisesti muuttuneet tai jos niiden myöhemmin todetaan olleen oleellisesti

erilaiset kuin päätöstä annettaessa on edellytetty. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 15–19 §:ssä säädetään.

5 luku Erinäisiä säännöksiä

21 §

Lupa kilpailuihin ja harjoituksiin

Moottorikäyttöisellä vesikulkuneuvolla suoritettavien kilpailujen tai harjoitusten toistuvaan tai pysyvään järjestämiseen samalla vesialueella on haettava, sen lisäksi mitä luvanvaraisuudesta säädetään muualla laissa, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tätä tarkoitusta varten asemakaavassa varatulle alueelle tai alueelle, jolle on annettu ympäristönsuojelulaissa ([86/2000](#)) tarkoitettu ympäristölupa. ([4.2.2000/102](#))

Lupa on haettava myös yksittäisen tapahtuman järjestämiseen, jos tapahtumasta on odotettavissa merkityksellisiä ympäristöhaittoja.

Luvan usean kunnan alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen antaa toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Usean keskuksen alueella pidettävään kilpailuun tai harjoitukseen myöntää luvan se toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialueella kilpailu tai harjoitus pääosin pidetään. ([22.12.2009/1294](#))

Tässä pykälässä tarkoitettun luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tapahtuma täyttää riittävät turvallisuuden vaatimukset ja ettei toiminnasta aiheudu kohtuutonta haittaa luonnolle tai muulle ympäristölle, kalastukselle, yleiselle luonnon virkistyskäytölle tai muulle yleiselle edulle. Lupa voidaan myöntää vain, jos vesialueen omistaja on antanut siihen suostumuksensa. Jos vesialue on yhteinen, suostumuksesta päätetään yhteisäluelain ([758/1989](#)) mukaisesti. ([14.7.2000/691](#))

Lupaa ei kuitenkaan tarvita palo- ja meripelastustoimen harjoituksiin eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen harjoituksiin.

21 a § (22.12.2009/1294)

Kanavaliikenteen ohjauspalvelujen järjestäminen

Kanavaliikenteen ohjauspalvelujen järjestämisestä vastaa Liikennevirasto. Liikennevirasto tekee yksityisen palveluntuottajan kanssa sopimuksen, jolla palveluntuottajat sitoutuvat huolehtimaan kanavaliikenteen ohjauspalvelujen tuottamisesta tietyllä toimialueella.

Kanavaliikenteen ohjauspalveluja on tarjottava tasapuolisesti kaikille aluksille.

Ohjauspalvelujen tarjonnassa on noudatettava hyvän hallinnon vaatimuksia.

Ohjauspalvelujen tarjoamiseen osallistuvaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan kanavaliikenteen ohjauspalveluun välittömästi liittyviä tehtäviä.

22 § (22.12.2009/1294)

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitettusta päätöksestä saa valittaa hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa ([586/1996](#)) säädetään. Valitus, joka koskee toimivaltaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen 15 §:n 2 momentin, 16 §:n tai 21 §:n 3 momentin taikka Liikenneviraston 15 §:n 2 momentin tai Liikenteen turvallisuusviraston 16 §:n nojalla antamaa päätöstä käsitellään siinä hallinto-oikeudessa, jonka tuomiopiirissä pääosa päätöksen kohteena olevasta vesialueesta sijaitsee. Muutoin toimivaltainen hallinto-oikeus määrää-

tyy sen mukaan, minkä hallinto-oikeuden tuomiopiirissä valituksen kohteena olevan päätöksen tehneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee.

23 § (22.12.2009/1294)

Valvonta

Tämän lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu Liikennevirastolle. Ympäristöhaittojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta lain noudattamisen yleinen valvonta kuuluu toimivaltaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sen toimialueella. Vesikulkuneuvojen käyttämistä vesialueella valvovat Liikenteen turvallisuusvirasto, poliisi, rajavartiolaitos ja tullilaitos.

24 §

Rangaistukset

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, *vesiliikennერიkkomuksesta* sakkoon.

Rangaistus liikenneturvallisuuden vaarantamisesta, törkeästä liikenneturvallisuuden vaarantamisesta, vesiliikennejuopumuksesta, kulkuneuvon luovuttamisesta juopuneelle ja kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta säädetään [rikoslain 23 luvun](#) 1, 2, 5, 8 ja 10 §:ssä. Rangaistus sellaisesta tahallisesti tai törkeästä huolimattomuudesta tehdystä tämän lain 5 §:n rikkomisesta taikka 15 tai 16 §:n nojalla annettujen kieltojen tai rajoitusten rikkomisesta, joka on omiaan aiheuttamaan vaaraa ympäristölle, säädetään [rikoslain 48 luvun 3 §:n](#) 4 momentissa. ([30.4.1999/547](#))

Rikesakosta eräiden vesiliikennერიkkomusten ainoana rangaistuksena säädetään rikesakkorikkomuksista annetussa laissa ([756/2010](#)). ([27.8.2010/770](#))

L:lla [770/2010](#) muutettu 3 momentti tulee voimaan lailla säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Rikesakosta seuraamuksena vesillä liikkujaa koskevia yleisiä velvollisuuksia, vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja kuntoa, vesiliikenteeseen liittyvien asiakirjojen esittämisvelvollisuutta sekä vesiliikennettä koskevia alueellisia kieltoja ja rajoituksia koskevien säännösten noudattamatta jättämisestä säädetään rikoslain 2 a luvun 9 §:n 2 momentin 6 kohdassa ja 5 momentin nojalla annetulla valtioneuvoston asetuksella. ([15.7.2005/598](#))

25 §

Toimenpiteestä luopuminen ja huomautus

Vesiliikennერიkkomuksesta voidaan jättää ilmoitus tekemättä, syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta, jos teko on olosuhteisiin nähden vähäinen.

Jos rikkomus ilmeisesti on sellainen kuin 1 momentissa säädetään, voi valvontaviranomainen muihin toimenpiteisiin ryhtymättä antaa rikkomukseen syyllistyneelle huomautuksen.

26 § (22.12.2009/1294)

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä sekä vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta.

Liikennevirasto antaa määräyksiä vesiliikenteen ohjaamisesta ja siihen liittyvästä valvonnasta, vesiliikenteen liikennesäännöistä ja vesikulkuväylien merkitsemisestä.

27 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tällä lailla kumotaan 28 päivänä helmikuuta 1969 annettu veneliikennelaki ([151/69](#)) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Veneliikennelain 2 § ja veneliikennelain nojalla annetut asetukset jäävät kuitenkin toistaiseksi voimaan. Rangaistus näiden asetusten säännösten ja niiden nojalla annettujen määräysten rikkomisesta tuomitaan tämän lain mukaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

28 §

Siirtymäsäännös

Lääninhallituksen tai alueellisen ympäristökeskuksen 27 §:ssä kumotun veneliikennelain nojalla määräämä kielto tai rajoitus on voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Samoin on vapaakunnan viranomaisen vapaakunnan oikeudesta poiketa eräistä säännöksistä ja määräyksistä annetun lain 2 §:n 9 kohdan nojalla siirretyn päätösvallan mukaisesti määräämä veneliikennelain 3 a §:ssä säädetty kielto tai rajoitus voimassa sitä koskevassa päätöksessä mainitun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

[HE 66/96](#), LiVM 6/96, EV 87/96, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY; EYVL N:o L 164; 16.6.1994, s. 15

Vesiliikenneasetus 7.2.1997/124

Liikenneministerin esittelystä säädetään 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain ([463/1996](#)) 9, 10 ja 26 §:n nojalla:

1 luku

Vesikulkuneuvoihin ja niiden käyttöön liittyvät säännökset

[1 §](#)

Vesikulkuneuvoja ja niiden varusteita koskevat vaatimukset

Merenkulkuhallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita vesikulkuneuvojen ja niiden moottorien sekä varusteiden ja tarvikkeiden ominaisuuksista, rakenteesta, laadusta, määrästä, kunnosta ja käytöstä ottaen huomioon muun muassa vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikennealueen.

Merenkulkuhallitus voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, moottoria, varusteita ja tarvikkeita koskevista määräyksistä, jos siitä ei aiheudu vaaraa vesiliikenteen turvallisuudelle ja jos määräysten soveltaminen olisi ilmeisen tarkoituksetonta tai kohtuuttoman hankalaa.

Tätä pykälää ei sovelleta vesikulkuneuvoihin siltä osin kuin niistä säädetään erikseen eräiden huviveneiden turvallisuudesta annetussa asetuksessa ([464/1996](#)).

[2 §](#)

Vesikulkuneuvon perusvarustus

Liikkeellä olevassa moottorilla tai yli viiden metrin pituisessa purjeella varustetussa vesikulkuneuvossa on oltava seuraavat käyttökuntoiset varusteet:

- 1) merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisesti hyväksytty pelastusliivi, kelluntapukine tai pelastuspuku kullekin vesikulkuneuvossa olijalle; pelastusliivin, kelluntapukineen ja pelastuspuvun tulee kokoluokaltaan ja kantavuudeltaan vastata henkilön kokoa ja painoa.
- 2) tyhjennospumppu tai muu väline veden poistamiseen;
- 3) aivot tai mela taikka ankkuri köysineen; ([4.5.2006/330](#))
- 4) asianmukaisesti tarkastettu käsisammutin, jos vesikulkuneuvossa on liekillä toimiva polttolaite, sisäkone tai yli 25 kilowatin perämoottori; käsisammuttimen tulee olla standardin EN 3 mukainen ja teholuokaltaan vähintään 8A 68B; ([4.5.2006/330](#))
- 5) 4 kohdassa tarkoitetun käsisammuttimen asemesta asianmukaisesti tarkastettu käsisammutin, joka on standardin EN 3 mukainen ja teholuokaltaan vähintään 13A 55B tai kuuluu vanhempaan AB- tai ABE - luokkaan ja sisältää sammutetta vähintään kaksi kiloa. ([4.5.2006/330](#))

Käsisammuttimen tarkastus on tehtävä vuoden välein. Käsisammuttimen tarkastuksessa ja huollossa on noudatettava käsisammuttimien tarkastuksesta ja huollosta annettua sisäasiainministeriön asetusta ([917/2005](#)). ([4.5.2006/330](#))

Merenkulkuhallitus voi, ottaen huomioon vesikulkuneuvon koon, lajin, käyttötarkoituksen ja liikkumisalueen, määrätä lisävarusteita tai yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksia 1 momentin vaatimuksista.

Kulkuvaloista ja nestekaasulaitteista säädetään erikseen. ([4.5.2006/330](#))

[3 §](#)

Valonheittimen ja äänimerkkilaitteen käyttö

Valonheitintä tai äänimerkkilaitetta ei saa käyttää niin, että siitä aiheutuu vaaraa tai haittaa muille vesillä liikkuville tai rannalla oleville.

2 luku

Kielto- ja rajoitusasian käsittely

[4 §](#)

Esityksen tekeminen

Esitys vesiliikennelain ([463/1996](#)) 15 ja 16 §:ssä tarkoitetun, vesikulkuneuvon tai vesikulkuneuvotyypin käyttämistä koskevan kiellon tai rajoituksen määrittämisestä on tehtävä kirjallisesti sille alueelliselle ympäristökeskukselle, jonka toimialueella esityksessä tarkoitettu vesialue sijaitsee. Yleisiä kulkuväyliä tai kauppamerenkulkuun käytettävää vesikulkuneuvoa koskeva esitys on kuitenkin osoitettava merenkululaitoksen sille merenkulkupiirille, jonka alueella vesistö sijaitsee.

Jos 1 momentissa tarkoitettu esitys koskee sekä yleistä kulkuväyliä että muuta vesialuetta taikka esityksessä tarkoitettu vesialue sijaitsee tai vesikulkuneuvotyyppiä koskeva esitys vaikuttaisi useamman alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkupiirin alueella, asia voidaan kuitenkin panna vireille yhdellä toimivaltaisella elimellä osoitetulla hakemuksella. Hakemuksen vastaanottajan on tällöin siirrettävä asia muilta osin asianomaiselle toimivaltaiselle elimelle.

Esityksestä tulee käydä ilmi kiellon tai rajoituksen voimassaoloaika ja perusteet sekä muut asian käsittelyn kannalta tarpeelliset seikat. Vesialue, jolle kieltoa tai rajoitusta haetaan, on osoitettava mittakaavaltaan asianmukaisella kartalla.

[5 §](#)

Kuuluttaminen esityksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkupiirin tai, jos kunta on esityksen tekijänä, kunnan tiedotettava esityksestä kuuluttamalla vähintään 14 päivän ajan kunnan ilmoitustaululla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa ([34/1925](#)) säädetään. Kuulutuksen julkaisemisesta on lisäksi ilmoitettava riittävän ajoissa vähintään yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Kuulutuskustannukset maksetaan valtion varoista.

Esitystä koskevien tietojen tulee olla saatavilla asianomaisessa kunnassa kuulutusajan.

[6 §](#)

Muistutukset

Muistutus esityksen johdosta on alueelliselle ympäristökeskukselle tai merenkulkupiirille osoitettuna toimitettava kunnanhallitukselle 14 päivän kuluessa kuulutusajan päättymisestä. Kunnan on toimitettava muistutus alueelliselle ympäristökeskukselle tai merenkulkupiirille.

[7 §](#)

Kuuluttaminen päätöksestä

Alueellisen ympäristökeskuksen ja merenkulkupiirin on tiedotettava päätöksestään noudattamalla soveltuvien osin, mitä 5 §:ssä säädetään. Päätöstä koskevasta kuulutuksesta on käytävä ilmi päätöksen antaja, antopäivä, päätöksen pääasiallinen sisältö sekä kiellon tai rajoituksen voimaantulo. Kuulutuksesta tulee myös käydä ilmi, missä päätöstä koskevat tarkemmat tiedot ovat saatavilla.

[8 §](#)

Päätöksen tiedoksi antaminen

Alueellisen ympäristökeskuksen tai merenkulkupiirin on annettava päätös tiedoksi esityksen tekijälle, asianomaiselle kunnalle, vesialueen omistajalle tai haltijalle sekä asianomaisille valvontaviranomaisille hyvissä ajoin ennen kiellon tai rajoituksen voimaantuloa.

Kunnan tulee pitää päätöstä koskevat tiedot saatavilla niin kauan kuin kieltö tai rajoitus on voimassa.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

9 §

Poikkeukset

Merenkukkuhallitus voi myöntää veneurheilutapahtuman järjestäjän pyynnöstä poikkeuksia vesikulkuneuvon rakennetta, varusteita ja varustusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä tapahtumaan osallistuville vesikulkuneuvoille varmistuttuaan, että vesikulkuneuvojen turvallisuudesta on muulla tavoin huolehdittu.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Toimenpiteisiin asetuksen täytäntöönpanemiseksi voidaan ryhtyä jo ennen sen voimaantuloa.

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

4.5.2006/330:

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 2006.

Tämän asetuksen 2 §:n 1 momentin 5 kohta on voimassa 1 päivään toukokuuta 2008.

Päiväys: 12.11.2010
Dnro: 6154/040/2010

LIIKENNEVIRASTON MÄÄRÄYS

Sisältöalue: Vesiliikennemerkit ja valo-opasteet sekä niiden sijoittaminen
Säädösperusta: Vesiliikennelaki (463/1996) 26 §
Voimassaoloaika: 1.12.2010 alkaen toistaiseksi
Kumoaa määräyksen: Merenkululaitoksen määräys vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista 17.6.2008 Dnro 1368/00/2008

LIIKENNEVIRASTON MÄÄRÄYKSET VESILIIKENNEMERKEISTÄ JA VALO-OPASTEISTA

Annettu Helsingissä 12. päivänä marraskuuta 2010

Liikennevirasto antaa 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 26 §:n nojalla seuraavan määräyksen vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista:

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 § Soveltaminen

Vesiliikenteessä on käytettävä näiden määräysten mukaisia vesiliikennemerkkejä ja valo-opasteita, ja ne on sijoitettava yleisille kulkuväylille, jäljempänä väylä, ja muille vesialueille näiden määräysten mukaisesti.

VESILIIKENNEMERKIT

2 § Sijoittaminen, värit ja valaisu

Vesiliikennemerkit on sijoitettava siten, että ne ovat helposti havaittavissa ja ettei niistä ole haittaa liikenteelle.

Vesiliikennemerkkien näkyvissä oleva takasivu on harmaa, jollei merkillä anneta kieltoja, määräyksiä tai tiedotuksia kumpaankin suuntaan.

Vesiliikennemerkeissä on oltava asianomaista väriä heijastava pinta, ja ne on tarpeen mukaan valaistava.

3 § **Vaikutusalue**

Vesiliikennemerkki osoittaa vaikutusalueensa alkamiskohdan, ellei sitä ole apumerkeillä tai näillä määräyksillä muuten erikseen tarkennettu. Vaikutusalueen päättymiskohta osoitetaan kiellon, määräyksen tai rajoituksen päättymistä osoittavalla merkillä. Jos vaikutusalueen päättymistä ei ole edellä mainituilla merkeillä tai apumerkeillä erikseen osoitettu, vaikutusalue ulottuu vastakkaista kulkusuuntaa varten asetettuun, vastaavaan merkkiin saakka.

4 § **Merkkiryhmät**

Vesiliikennemerkkit jaetaan viiteen merkkiryhmään:

- 1) kieltomerkit;
- 2) määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit;
- 3) tiedotusmerkit;
- 4) apumerkit; sekä
- 5) kaapeli- ja johtotaulut sekä suuntamerkit.

5 § **Merkkien koko**

Kieltomerkit, määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit sekä tiedotusmerkit ovat neliön muotoisia. Merkin sivun pituus määräytyy seuraavasti:

havaitsemisetäisyys, m	sivun pituus, mm
alle 300	960
300 - 500	1 440
501 - 1 000	2 160
yli 1 000	2 880

Alle 300 metrin havaitsemisetäisyydellä voidaan väylien ulkopuolisilla alueilla olevissa ilmajohdoissa vaihtoehtoisesti käyttää johtoon kiinnitettyä alikulkukorkeutta osoittavaa merkkiä, jonka sivun pituus on 550 millimetriä. Yleisen kulkuväylän ylittävissä ilmajohdoissa johtoon kiinnitetyn alikulkukorkeutta osoittavan merkin käytöstä päätetään tapauskohtaisesti.

Merkin havaitsemisetäisyys määräytyy siten, että merkki voidaan normaaliolosuhteissa havaita lähestyvistä aluksesta niin, että alus voidaan tarvittaessa kääntää takaisin tai pysäyttää.

Kaapeli- ja johtotaulujen korkeudet määräytyvät väylän ja kaapelin tai johdon risteämäkohdasta tauluun määritetyn etäisyyden, tai jos virallista merkittyä väylää ei ole, vesialueen puolivälistä määritetyn etäisyyden mukaan seuraavasti:

etäisyys, m	taulun korkeus, mm
alle 100	600
100 - 500	800
501 - 1 000	1 200
yli 1 000	1 600

Taulun leveys määräytyy siinä olevan tekstin pituuden mukaan, kuitenkin niin, että taulun leveyden suhde korkeuteen tulee olla vähintään 2,5.

Kaapelin tai muun johdon suuntamerkkien ympyrän muotoisen osan halkaisija ja neliömäisen osan lävistäjä määräytyvät väylän ja kaapelin tai johdon risteämäkohdasta merkkeihin määritetyn etäisyyden mukaan seuraavasti:

etäisyys, m	suuntamerkin ympyrän muotoisen osan halkaisija ja neliömäisen osan lävistäjä, mm
alle 1 000	1 500
1000 - 4500	2 500
yli 4500	3 500

Tässä §:ssä mainituista merkkien ja taulujen ohjemittoista voidaan poiketa, jos siihen on erityinen, perusteltu syy.

6 § **Kieltomerkit**

Kieltomerkki on neliön muotoinen. Merkin reunat ovat 100 millimetrin leveydeltä punaiset. Merkin valkoisessa keskustassa on musta, kieltoa osoittava kuvio tai merkintä sekä valkoisessa kentässä 100 millimetrin levyinen punainen diagonaaliviiva. Käytettäessä suurempia merkkikokoja, määräytyvät merkin kuvioiden ja raitojen mitat suhteessa sivun pituuteen.

Kieltomerkkejä ovat:

1) **Ankkurin käyttökielto:** Merkillä (kuva 1) kielletään ankkuroiminen sekä ankkurien, vaijereiden ja ketjujen laahaaminen alueella, joka alkaa 100 metriä ennen merkkiä ja päättyy 100 metriä merkin jälkeen. Merkki sijoitetaan kohdalle, jossa ankkurin käyttö vedenalaisen kaapelin tai rakenteen takia on kielletty, väylän kummallekin puolelle siten, että se näkyy molempiin suuntiin kuljettaessa. Merkissä on ankkuria esittävä kuvio.

2) **Pysäköimiskielto:** Merkillä (kuva 2) kielletään ankkuroiminen tai rantaan tai laituriin kiinnittyminen merkin vaikutusalueella, joka ilmoitetaan apumerkillä. Merkissä on kirjain P.

3) **Kiinnittymiskielto:** Merkillä (kuva 3) kielletään alusten ja puutavaralauttojen rantaan tai laituriin kiinnittyminen 50 metriä merkin molemmin puolin, jollei vaikutusalueita ole apumerkein toisin ilmoitettu. Merkissä on pollaria ja köyttä esittävä kuvio.

4) **Ohittamiskielto:** Merkillä (kuva 4) kielletään alusten ja puutavaralauttojen ohittaminen. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle. Merkissä on kaksi samsuuntaista nuolta.

5) **Kohtaamiskielto:** Merkillä (kuva 5) kielletään sekä vastaan tulevan aluksen kohtaaminen että toisen aluksen ohittaminen merkin ja vastakkaista kulkusuuntaa varten asetetun tai kiellon päättymiseksi asetetun merkin välisellä väyläosalla, jollei kiellon vaikutusalueita ole muutoin ilmoitettu. Kieltoa ei tarvitse noudattaa kohdattaessa alle 20 metrin pituinen puutavaralautta tai pienalus, jos ei ole estettä alusten vapaalle kululle. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle. Merkissä on kaksi vastakkaisiin suuntiin osoittavaa nuolta.

6) **Aallokon aiheuttamisen kielto:** Merkin (kuva 6) vaikutusalueella aluksen tulee nopeuttaa säättämällä välttää sellaisen liiallisen aallokon tai muun imuvaikutuksen aiheuttamista, josta voi aiheutua vahinkoa paikallaan oleville tai liikkuville aluksille, rakenteille tai muulle ympäristölle ja vesistön käytölle. Aluksen on vähennettävä nopeuttaan jo riittävän ajoissa, turvallinen ohjailukyky kuitenkin säilyttäen. Merkin vaikutusalue tarkennetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on aallokkoa esittävä kuvio.

7) **Vesihiihtokielto:** Merkillä (kuva 7) kielletään vesihiihto. Merkin vaikutusalue tarkennetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on vesihiihtäjää esittävä kuvio.

8) **Purjelautailukiello:** Merkillä (kuva 8) kielletään purjelautailu. Merkin vaikutusalue tarkennetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on purjelautailijaa esittävä kuvio.

9) **Aluksen kulku moottorivoimaa käyttäen kielletty:** Merkillä (kuva 9) kielletään aluksen kulkeminen moottorivoimaa käyttäen. Liikennöintiä koskevat rajoitukset ja merkin vaikutusalue tarkennetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on potkurikuvio.

10) **Vesiskootterilla ajo kielletty:** Merkillä (kuva 10) kielletään vesiskootterilla tai muulla vastaavan tyyppisellä vesikulkuneuvolla ajaminen. Merkin vaikutusalue tarkennetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkissä on vesiskootteriajoa osoittava kuvio.

7 §

Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit

Määräystä tai rajoitusta osoittava merkki on neliön muotoinen. Merkin reunat ovat 100 millimetrin leveydeltä punaiset, lukuun ottamatta johtoon kiinnitettyä merkkiä, jonka punaisen reunuksen leveys on 50 millimetriä. Merkin valkoisessa keskustassa on musta, määräystä tai rajoitusta osoittava kuvio tai merkintä. Käytettäessä suurempia merkkikokoja, määräytyvät merkin kuvioiden ja raitojen mitat suhteessa sivun pituuteen.

Määräystä tai rajoitusta osoittavia merkkejä ovat:

1) **Nopeusrajoitus:** Merkillä (kuva 11) ilmoitetaan suurin sallittu nopeus kilometreinä tunnissa (km/h). Nopeusrajoituksen vaikutusalueen tarkennukset tai nopeusrajoitus solmuina (knots) ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Väylää koskeva nopeusrajoitusmerkki sijoitetaan, mikäli mahdollista kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle.

2) **Pysähtymismerkki:** Merkkiä (kuva 12) käytetään valo-opasteiden yhteydessä ja se osoittaa kohdan, johon aluksen tai puutavaralautan etuosan on viimeistään pysähdyttävä silloin, kun valo-opasteet osoittavat ajokieltoa. Merkin keskellä on vaakasuora viiva. Merkki voidaan sijoittaa odotuspaikan maaston tai rakenteiden mukaan kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai vasemmalle puolelle.

3) **Yleinen varoitusmerkki:** Merkillä (kuva 13) määrätään, että sen läheisyydessä on vesiliikenteessä noudatettava erityistä varovaisuutta. Varoituksen syy ja merkin vaikutusalueen tarkennukset ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkin keskellä on pystysuora viiva.

4) **Annettava äänimerkki, äänen tunnus:** Merkin (kuva 14) kohdalla on aluksen annettava äänimerkki, jonka tunnus ilmoitetaan apumerkillä. Merkin keskellä on ympyrä. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle.

5) **Rajoitettu alikulkukorkeus:** Merkillä (kuva 15) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla alikulkukorkeus rajoitettu. Merkin keskellä olevat numerot osoittavat sallitun alikulkukorkeuden metreissä. Merkin yläreunassa on kolmio, jonka kärki on alaspäin. Merkki voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai sen molemmille puolille lukuun ottamatta siltoja, joissa se sijoitetaan siltapalkkiin. Lisäksi merkki voidaan ilmajohdoissa kiinnittää suoraan johtoon 5 §:ssä mainituin edellytyksin. Jos merkki on varustettu merkin vaikutussuuntaa osoittavalla apumerkillä (kuva 31), se osoittaa sallitun alikulkukorkeuden apumerkin ilmoittamassa suunnassa merkin ja väylän reunan tai kahden vaikutussuuntaa osoittavin apumerkein varustetun merkin välillä.

6) **Rajoitettu kulkusyvyys:** Merkillä (kuva 16) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla kulkusyvyys rajoitettu. Merkin keskellä olevat numerot ilmoittavat sallitun kulkusyvyiden metreissä. Merkin alareunassa on kolmio, jonka kärki on ylöspäin.

7) **Rajoitettu kulkuleveys:** Merkillä (kuva 17) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin kohdalla tai tällaisin merkein varustetulla osalla kulkuleveys rajoitettu. Merkin keskellä olevat numerot osoittavat aluksen suurimman sallitun leveyden metreissä. Merkin sivuilla on kolmiot, joiden kärkien välissä ovat alusleveyttä osoittavat numerot. Merkki voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai sen molemmille puolille.

8) **Voimakas virtaus ja virtauksen suunta:** Merkillä (kuva 18) osoitetaan, että väylällä on tällaisen merkin jälkeen aluksen kulkemista häiritsevä virtaus. Virtauksen suunta ilmoitetaan tarvittaessa apumerkillä. Merkin keskellä on virtausta esittävä kuvio. Merkki voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle tai vasemmalle puolelle.

9) **Väylän reuna:** Merkillä (kuva 19) osoitetaan väylän reunan etäisyys merkistä. Merkin keskellä oleva laaja kolmio osoittaa kohtisuoran suunnan väylän reunaan ja kolmion sisällä olevat numerot ilmoittavat väylän reunan etäisyyden merkistä metreissä.

10) **Varoitus uimapaikasta:** Merkillä (kuva 20) määrätään, että vesialueella olevan yleisen uimapaikan läheisyydessä on noudatettava erityistä varovaisuutta. Merkissä on uimarin päätä ja aaltoja esittävä kuvio.

11) **Otettava yhteys radiopuhelimella:** Merkin (kuva 21) kohdalla on aluksesta otettava yhteys radiopuhelimella siten kuin merkillä määrätään. Merkissä on radiopuhelintyyppin lyhennekirjaimet ja niiden alla kutsukanavan numero. Tarpeelliset lisätiedot yhteydenottoa varten ilmoitetaan apumerkillä. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden näkyvään paikkaan.

8 §

Tiedotusmerkit

Tiedotusmerkki on neliön muotoinen. Merkissä on sinisellä pohjalla valkoinen, tiedotteen laatua osoittava kuvio tai merkintä. Käytettäessä suurempia merkkikokoja, määräytyvät merkin kuvioiden mitat suhteessa sivun pituuteen.

Tiedotusmerkkejä ovat:

1) **Pysäköiminen sallittu:** Merkillä (kuva 22) osoitetaan pysähtymistä varten varatut laiturit ja muut tähän tarkoitettut kohdat. Alusten ja lauttojen rantaan kiinnittyminen tai, jolle se ole mahdollista, niiden ankkuroiminen on sallittu sillä puolella väylää, jolle merkki on sijoitettu. Merkissä on kirjain P. Merkki voidaan varustaa 9 §:n 2 momentin 1 kohdan (kuva 31) mukaisella päämerkin vaikutussuuntaa osoittavalla apumerkillä.

2) **Kiinnittyminen sallittu:** Merkillä (kuva 23) osoitetaan, että alusten ja puutavaralauttojen kiinnittyminen rantaan tai laituriin on sallittu merkin kohdalla ja 50 metriä sen molemmin puolin, ellei vaikutusalueetta ole apumerkein toisin ilmoitettu. Merkissä on pollaria ja köyttä esittävä kuvio.

3) **Ilmajohto:** Merkki (kuva 24) voidaan sijoittaa kulkusuuntaan nähden joko väylän oikealle puolelle tai molemmille puolille väylää kohdalle, jossa johtolinja risteää väylän. Merkissä on ylhäältä alas iskevää salamaa esittävä kuvio. Merkkiä käytetään yhdessä Rajoitettu alikulkukorkeus -merkin kanssa, joka on ylimpänä. Jos useita ilmajohtoja on lähekkäin, merkitään äärimmäiset johdot Rajoitettu alikulkukorkeus- ja Ilmajohto-merkkien yhdistelmällä ja lisäksi mahdollisella apukilvellä. Tässä tapauksessa Rajoitettu alikulkukor-

keus -merkki osoittaa alimman ilmajohdon mukaisen turvallisen alituskorkeuden. Ilmajohtoon kiinnitetyn Rajoitettu alikulkukorkeus -merkin yhteydessä ei käytetä Ilmajohdokerkkiä.

4) **Puhelin:** Merkissä (kuva 25) on puhelinta osoittava kuvio. Merkki voidaan varustaa 9 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaisella puhelimen sijaintia tai etäisyyttä ilmoittavalla apukilvellä.

5) **Lauttaväylän risteäminen:** Merkillä (kuvat 26 ja 27) osoitetaan, että vesialuetta ja siinä mahdollisesti olevaa kulkuväylää risteää lauttaväylä. Merkissä on lauttaa esittävä kuvio. Jos lautta kulkee köyden varassa, merkissä on lisäksi valkoinen vaijeria esittävä viiva (kuva 26). Jos lautta on vapaasti kulkeva, merkissä ei ole vaijeria esittävää viivaa (kuva 27). Jos lauttaväylä risteää kauppamerenkulkuun käytettävää väylää, merkit sijoitetaan hyvin näkyvälle paikalle kulkusuunnassa 300 - 1 300 metrin etäisyydelle risteävästä lauttaväylästä. Merkin yhteydessä käytetään lisäksi kuvan 14 (annettava äänimerkki) mukaista merkkiä, joka on apukilpineen ylimpänä. Jos lauttaväylä risteää niin sanottua matalaväylää, tai lauttaväylän poikki ei kulje yleistä kulkuväylää, sijoitetaan lauttaväylän risteämistä osoittavat merkit laitureiden päihin tai valtaväylän reunaan 50 - 500 metrin etäisyydelle lauttaväylästä. Lisäksi merkin yhteydessä voidaan käyttää kilpeä, jossa on teksti "Varo vaijeria".

6) **Mahdollisuus radiopuhelinyhteyteen:** Merkillä (kuva 28) osoitetaan, että väylältä on mahdollisuus ottaa radiopuhelinyhteys merkin osoittamalla kutsukanavalla. Merkissä on radiopuhelintyyppin lyhennekirjaimet ja niiden alla kutsukanavan numero. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden näkyvään paikkaan.

7) **Juomavesipiste:** Merkissä (kuva 29) on vesihanaa osoittava kuvio. Merkki voidaan varustaa lisäksi 9 §:n mukaisella apumerkillä, jossa on tiedot vesipisteen sijainnista.

8) **Kiellon, määräyksen tai rajoituksen päättymisen:** Merkillä (kuva 30) osoitetaan kiellon, määräyksen tai rajoituksen päättymisen. Merkissä on diagonaaliviiva. Merkki sijoitetaan kulkusuuntaan nähden oikealle puolelle tai vastakkaiselle ajosuunnalle tarkoitetun vastavan kielto-, määräys- tai rajoitusmerkin kääntöpuolelle.

9 §

Apumerkit

Apumerkit ovat valkoisia lisäkilpiä, joita käytetään yhdessä kieltoa, määräystä, rajoitusta tai tiedotusta koskevien vesiliikennemerkkien kanssa.

Apumerkkejä ovat:

1) **Päämerkin vaikutussuuntaa osoittava apumerkki:** Merkki (kuva 31) on suorakulmaisen kolmion muotoinen ja sen suora kulma osoittaa vaakasuoraan suuntaan. Merkin pystysuora sivu on päämerkin korkuinen. Merkkiä käytetään päämerkin yhteydessä osoittamaan sen vaikutussuuntaa ja se sijoitetaan välittömästi päämerkin viereen.

2) **Apukilpi:** Apukilpi (kuvat 32, 18 ja 14) on suorakaiteen muotoinen ja sen leveys on yhtä suuri kuin päämerkin leveys. Etäisyyttä tai vaikutusaluetta ilmoittavat apukilvet sijoitetaan päämerkin yläpuolelle. Muut päämerkin kohdentamista ja tarkentamista koskevat apukilvet sijoitetaan päämerkin alapuolelle.

10 §

Kaapeli- ja johtotaulut sekä suuntamerkit

Kaapeli- ja johtotaulut: Merkillä (kuva 33) osoitetaan, että väylällä tai muulla vesialueella, jota käytetään kulkemiseen, on tällaisen merkin kohdalla laskettu vesialueelle kaapeli, vesi-, viemäri- tai muu johto. Kaapeli- ja johtotaulut ovat suorakaiteen muotoisia, ja niissä on krominkeltaisella pohjalla isoilla mustilla kirjaimilla kaapelitaulussa sana KAAPELI, KABEL tai CABLE ja johtotaulussa maininta johdon laadusta (esimerkiksi sana MAAKAASU tai VESIJOHTO). Kaapeli- ja johtotaulu sijoitetaan vesialueen kummallekin rannalle koh-tisuoraan kaapelin, vesi-, viemäri- tai muun johdon suuntaa vastaan siten, että tauluja yhdistävä suora osoittaa kaapelin, vesi-, viemäri- tai muun johdon sijainnin.

Suuntamerkit: Suuntamerkkejä voidaan käyttää tarkentamaan kaapelin tai johdon sijain-tia väylän risteämäkohdassa, jos kaapelitauluilla sitä ei voida riittävän selvästi osoittaa. Suuntamerkkien (alempi ja ylempi, kuva 34) kautta kulkeva suora osoittaa kaapelin tai johdon sijainnin väylän kohdalla. Alempi suuntamerkki on ympyrän muotoinen, valkoisen reunuksen ympäröimä punainen merkki. Valkoisen reunuksen leveys on 1/8 merkin hal-kaisijasta. Ylempi suuntamerkki muodostuu kahdesta, päällekkäin asetetusta merkistä, joista ylempänä oleva on samanlainen kuin alempi suuntamerkki. Välittömästi sen alapuo- lella on kärjellään olevan neliön muotoinen, punaisen reunuksen ympäröimä valkoinen merkki, jonka reunuksen leveys on 1/8 merkin lävistäjästä. Suuntamerkkien korkeudet tulee mitoittaa siten, että ne ovat kaapelia risteävältä väylältä selvästi havaittavissa.

Kaapelitauluissa on käytettävä sanaa CABLE kaikilla rannikon pääsisääntuloväylillä. Muilla väylillä on käytettävä suomenkielistä sanaa KAAPELI, jos varoitustaulu on sellaisen kun- nan alueella, jonka väestön enemmistö on suomenkielistä ja vastaavasti ruotsinkielistä sanaa KABEL, jos kunnan väestön enemmistön kieli on ruotsi.

Kaapeli- ja johtotaulun leveys määräytyy taulun tekstin pituuden mukaan. Tekstin kor- keuden tulee olla seuraavan taulukon mukainen:

Taulun korkeus, mm	Tekstin korkeus, mm
600	400
800	600
1200	800
1600	1100

Merkkien koot määräytyvät havaitsemisetaisyyden perusteella 5 §:n mukaisesti. Mikäli poiketaan taulujen koon ohjemitosta, tulee tekstikoko sovittaa valitun poikkeavan taulu- koon mukaiseksi.

VALO-OPASTEET

11 §

Merkitys ja sijoittaminen

Valo-opastein voidaan vesiliikennettä ohjata kanavilla ja avattavilla silloilla, kapeikoissa, järkässä kaarteessa, jäätien ja väylän risteyksessä sekä satama-alueella.

Valo-opasteiden merkitykset ovat seuraavat (kuva 35):

- 1) **Kaksi kiinteää punaista valoa vierekkäin:** Kulku kielletty.
- 2) **Yksi kiinteä punainen valo:** Kulku kielletty.
- 3) **Kaksi kiinteää vihreätä valoa vierekkäin:** Kulku sallittu.

4) **Yksi kiinteä vihreä valo:** Kulku sallittu. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan.

5) **Yksi vilkkuva sinipunainen valo:** Alikulkukorkeus on rajoitettu suljetussa asennossa olevan avattavan sillan tai alikulkukorkeutta rajoittavan portin takia. Siltaan tai porttiin kiinnitetyllä, sallitun alikulkukorkeuden liikennemerkillä (kuva 15) ilmoitettua korkeammat alukset eivät voi alittaa siltaa tai porttia. Alus vastaa itse alikulkukorkeuden riittävydestä. Silta tai portti avataan, kun alus pyytää sitä pitkällä äänimerkillä tai radiopuhelimella.

6) **Yksi kiinteä valkoinen valo:** Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu, mutta sen on odotettava kulkuohjeita.

7) **Yksi vilkkuva valkoinen valo:** Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu. Sulku tai väylä on vapautumassa ja alus tai puutavaralautta voi valmistautua jatkamaan kulkuaan.

8) **Yksi vilkkuva keltainen valo:** Sulku, avattava silta tai erityinen väylänkohta (esimerkiksi jäätien ja väylän risteys) on miehittämätön tai toimii itsepalveluperiaatteella. Kulku on sallittu omalla vastuulla varovaisuutta noudattaen. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan tai liikennemerkillä.

Valo-opasteet on sijoitettava satama-, sulku- tai siltarakenteisiin kiinnitettyihin tai kulkusuuntaan nähden väylän oikealle puolelle sijoitettuihin mustiin taustalevyihin. Merenkulkulaitos päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaista opasteyhdistelmää kulloinkin on käytettävä (kuvat 36 ja 37).

Liikennevirasto voi poikkeustapauksessa antaa määräyksiä myös muunlaisista valo-opasteista sekä liikenteen ohjaamisesta ilman valo-opasteita.

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

12 §

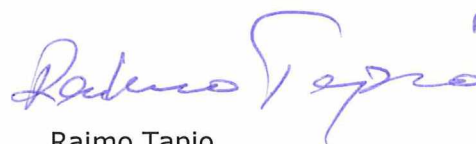
Voimaantulo

Nämä määräykset tulevat voimaan 1. päivänä joulukuuta 2010.

Näillä määräyksillä kumotaan vesiliikennemerkeistä ja valo-opasteista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettu Merenkulkulaitoksen määräys (Dnro 1368/00/2008).

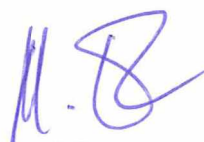
Helsingissä 12. päivänä marraskuuta 2010

Ylijohtaja

Raimo Tapio

Lakimies

Matti Eronen

LIITE

Kieltomerkit

Kuva 1. Ankkurin käyttökielto

Kuva 2. Pysäköimiskielto

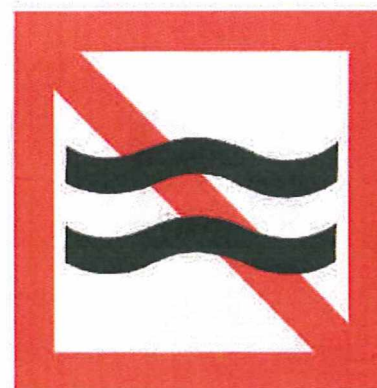
Kuva 3. Kiinnittymiskielto

Kuva 4. Ohittamiskielto

Kuva 5. Kohtaamiskielto

Kuva 6. Aallokon aiheuttamisen kielto

Kuva 7. Vesihiihtokielto

Kuva 8. Purjelautailukielto

Kuva 9. Aluksen kulku moottorivoimaa käyttäen kielletty

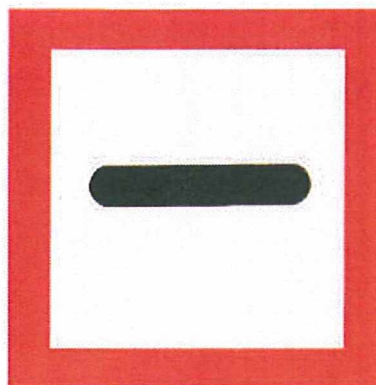

Kuva 10. Vesiskootterilla ajo kielletty

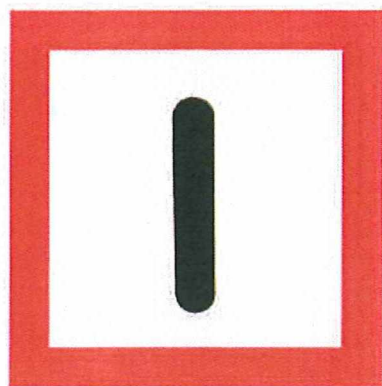
Määräystä tai rajoitusta osoittavat merkit

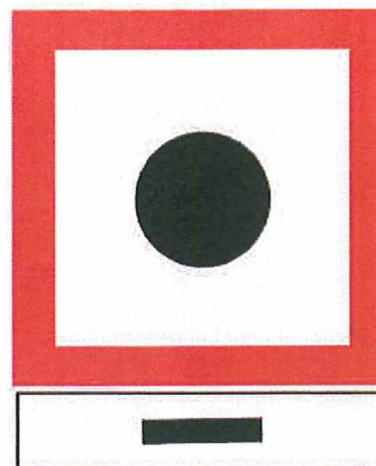
Kuva 11. Nopeusrajoitus (km/h)

Kuva 12. Pysähtymismerkki

Kuva 13. Yleinen varoitusmerkki

Kuva 14. Annettavaäänimerkki, äänen tunnus

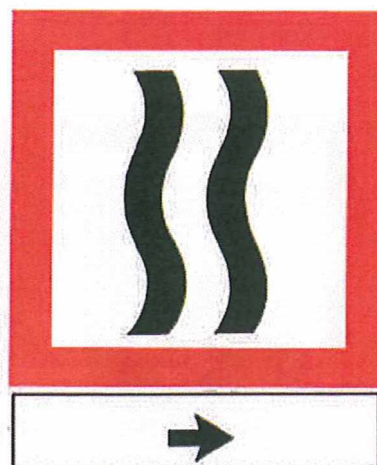
Kuva 15. Rajoitettu alikulkukorkeus (metriä)

Kuva 16. Rajoitettu kulkusyvyys (metriä)

Kuva 17. Rajoitettu kulkuleveys (metriä)

Kuva 18. Voimakas virtaus ja virtauksen suunta

Kuva 19. Väylän reuna (etäisyys merkistä väylän reunaan metreissä)

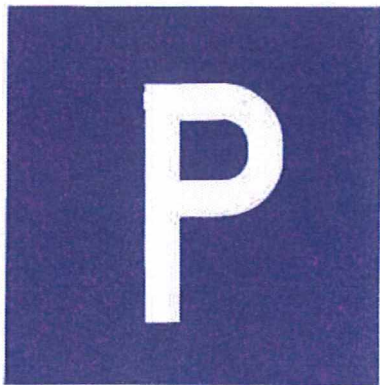

Kuva 20. Varoitus uimapaikasta

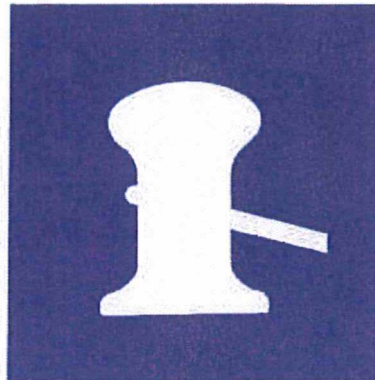

Kuva 21. Otettava yhteys radiopuhelimella

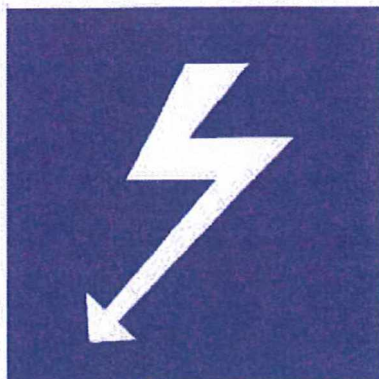
Tiedotusmerkit

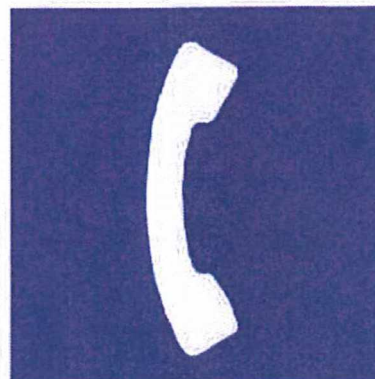
Kuva 22. Pysäköiminen sallittu

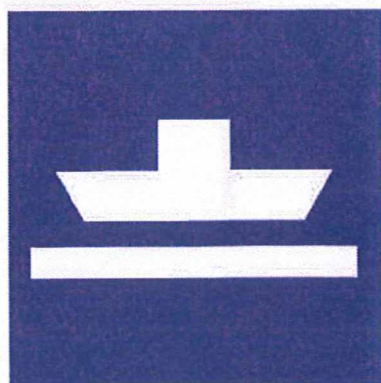
Kuva 23. Klinnittyminen sallittu

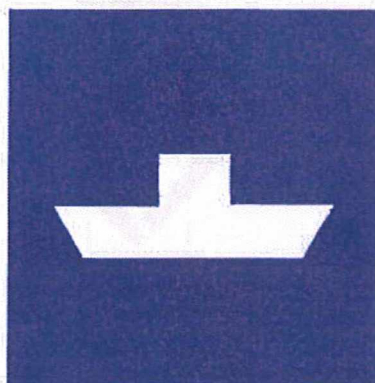
Kuva 24. Ilmajohdto

Kuva 25. Puhelin

Kuva 26. Lauttaväylän risteäminen
(köyden varassa kulkeva
lautta)

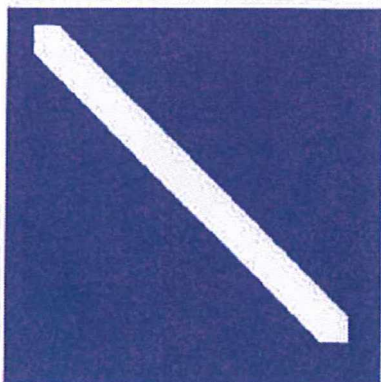
Kuva 27. Lauttaväylän risteäminen
(vapaasti kulkeva lautta)

Kuva 28. Mahdollisuus radiopuhelin-yhteyteen

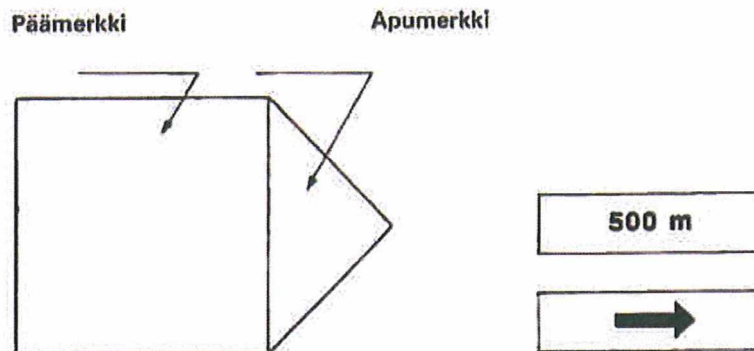

Kuva 29. Juomavesipiste

Kuva 30. Kiellon, määräyksen tai rajoit-
uksen päättyminen

Apumerkit

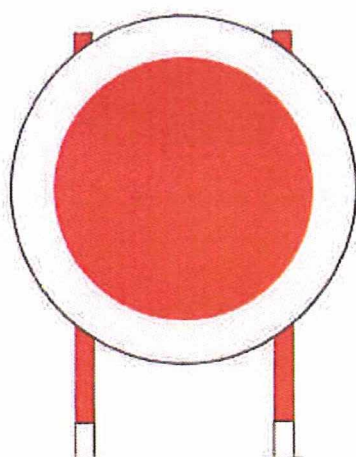

Kuva 31. Päämerkin vaikutussuuntaa osoittava apumerkki

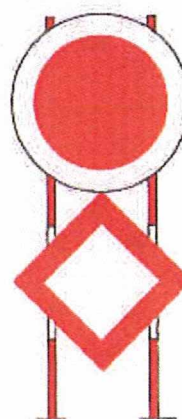
Kuva 32. Apukilpiä

Kuva 33. Kaapeli- ja johtotaulu (kuvassa kaapelitaulu)

Alempi

Ylempi

Kuva 34. Suuntamerkit

Kuva 35. Valo-opasteiden merkitykset

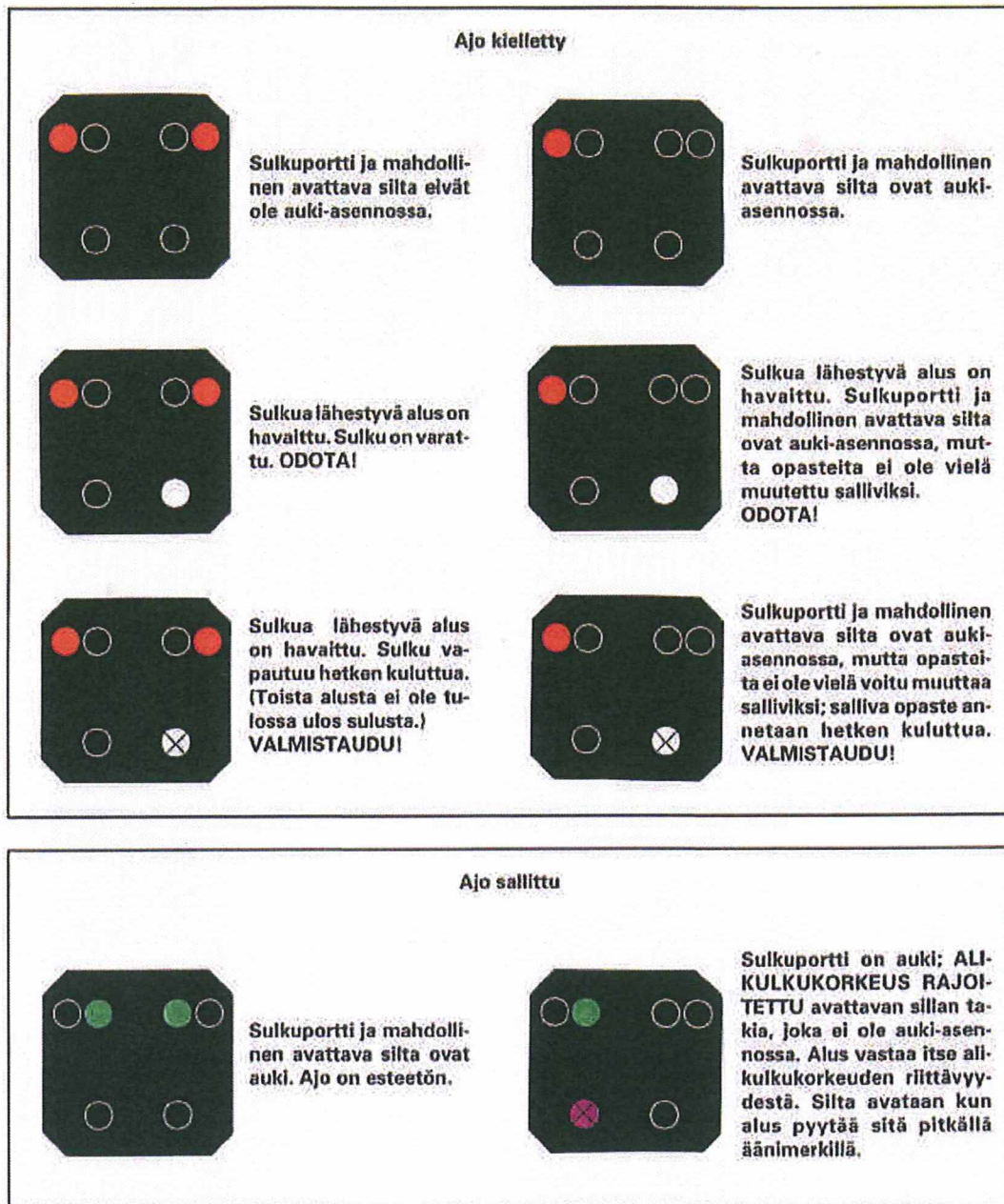
	Kulku kielletty.
	Kulku kielletty.
	Kulku sallittu.
	Kulku sallittu. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan.
	Alikulkukorkeus on rajoitettu suljetussa asennossa olevan avattavan sillan tai alikulkukorkeutta rajoittavan portin takia. Siltaan tai porttiin kiinnitetyllä sallitun alikulkukorkeuden liikennemerkillä (kuva 15) osoitettua korkeammat alukset eivät voi alittaa siltaa tai porttia. Alus vastaa itse alikulkukorkeuden riittävydestä. Silta tai portti avataan kun alus pyytää sitä pitkällä äänimerkillä tai radiopuhelimella.
	Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu. Odota kulkuohjeita.
	Saapuva alus tai puutavaralautta on havaittu. Valmistaudu jatkamaan kulkua.
	Sulku, avattava silta tai erityinen väylänkohta (esim. jäätien ja väylän risteys) on miehittämätön tai toimii itsepalveluperiaatteella. Kulku on sallittu omalla vastuulla varovaisuutta noudattaen. Mahdolliset liikennettä rajoittavat tekijät ilmoitetaan omalla opasteellaan tai liikennemerkillä.

Merkkien selitykset:

 = kiinteä valo

 = vilkkuva valo

Kuva 36. Sulkujen valo-opasteet vesiliikennettä varten; täydellinen järjestelmä

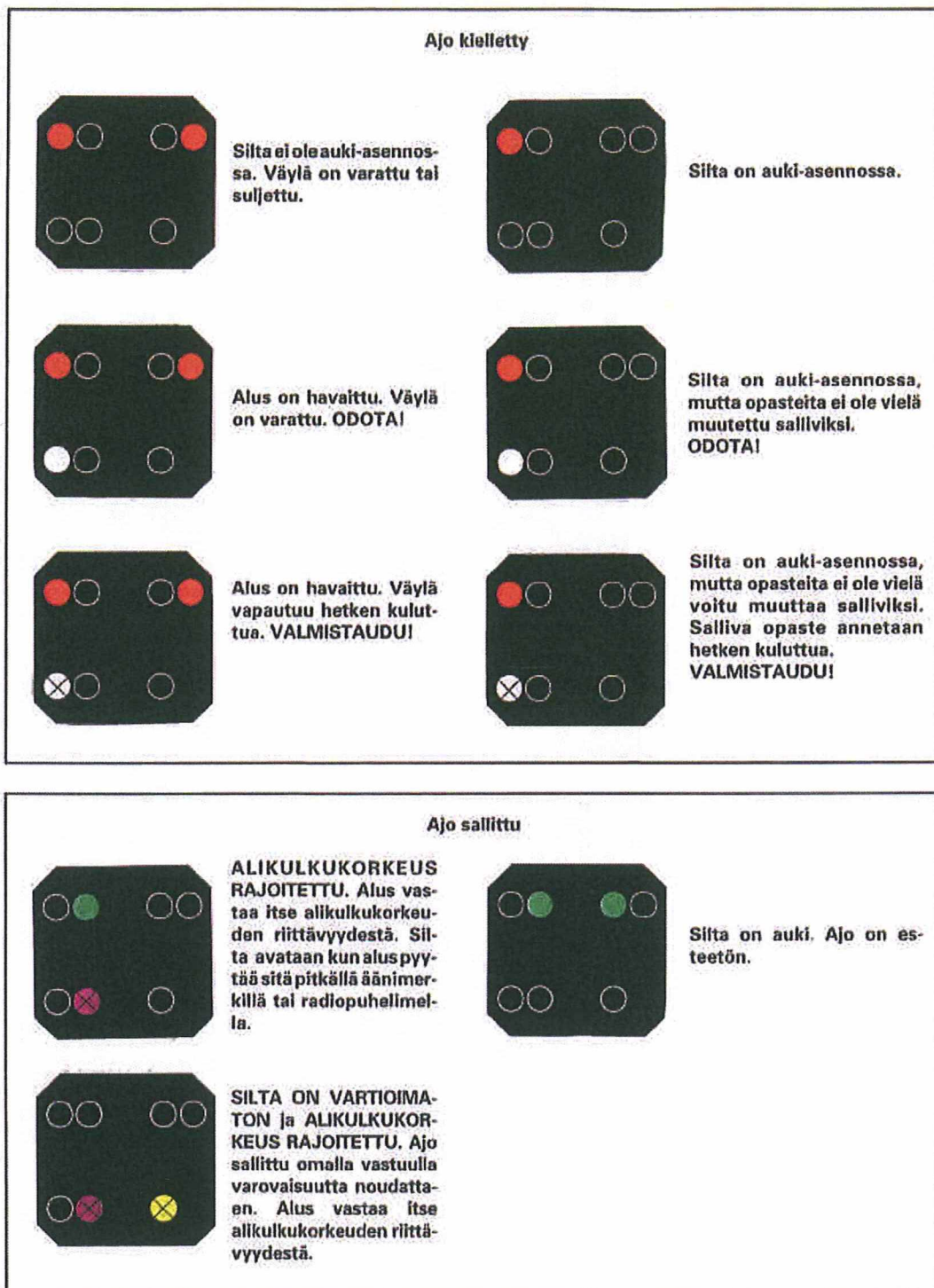

Sulun opastejärjestelmä voi olla myös muu kuin kuvassa esitetty. Merenkulkuhallitus päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaista opastejärjestelmää kulloinkin on käytettävä.

Merkkien selitykset:

- = kiinteä valo
- = vilkkuva valo

Kuva 37. Avattavien siltojen valo-opasteet vesiliikennettä varten; täydellinen järjestelmä

Avattavan sillan opastejärjestelmä voi olla myös muu kuin kuvassa esitetty. Merenkulkuhallitus päättää liikennepaikan tarpeiden pohjalta, minkälaista opasteyhdistelmää kulloinkin on käytettävä.

Merkkien selitykset:

○ = kiinteä valo

⊗ = vilkkuva valo

PERIAATEKUVA KELLUVASTA
VESILIKENNEMERKISTÄ

